

CRONICA

Les eleccions franceses

Si haguéssim de guiar-nos pels resultats numèrics que en aquestes eleccions franceses, ens caldria dir que les esquerres han estat derrotades a França. Les xifres dels diputats elegits en el primer torn representen un avantatge per al centre. S'ha de tenir en compte, en aquest punt, l'especial nomenclatura dels grups polítics francesos: a França són classificats sovint com a dretistes alguns grups que per llur denominació semblen esquerristes i que són realment dretistes. Els republicans d'esquerra, per exemple, són en veritat un centre-esquerra, i menys esquerra que centre. Els veritables grups esquerristes són els radicals, els radicals-socialistes, els republicans socialistes i els socialistes. Deixem de banda els comunistes, perquè aquests queden fora de la classificació.

Sorpren, al primer cop d'ull, que les xifres dels diputats electes esquerristes siguin tan baixes; molt més baixes que les corresponents al centre. Això té una explicació en l'alt nombre de "ballotages". Ja sabem que hi ha "ballotage" quan cap candidat no aconseguix la majoria absoluta; i aleshores cal repetir la votació. Aquesta vegada les millors esperances dels grups d'esquerra estaven en les eleccions del segon torn, que se celebraran diumenge vinent. Un anticartellista notori, Emile Burel, escrivia diumenge passat en el seu diari *L'Avenir*: "El segon torn serà engany de primera importància. Sobre ell compten els socialistes i els radicals cartellistes."

La multiplicació de candidatures d'esquerra en uns mateixos districtes ha fet impossible, en la major part dels casos, l'assoliment de la majoria absoluta per un dels candidats. Era ja cosa descomptada. Tanmateix, fa l'efecte que el fenomen ha estat més accentuat del que es preveia. Era segur que hi hauria una grossa proporció de *ballotages*. N'hi ha hagut més, però, dels que se suposava.

La nostra impressió és que la primera jornada de les eleccions no ha estat prou favorable a les esquerres. Però com que aquest aspecte de la jornada depèn de l'enorme nombre de *ballotages*, el resultat parcial pot ésser corregit el dia 29. Alguns diaris esquerristes demanen ja una ampla coalició que assegurui a les esquerres franceses la força preponderant que tenien en l'anterior Cambra.

Ha contribuït al resultat del primer torn la confusió motivada per l'existència en el Poder d'un Govern d'unió nacional. En el primer torn de la votació, l'èxit relatiu ha estat per a Poincaré i per als grups de centre i centre-esquerra, en els quals el president del Consell de ministres es recolza principalment.

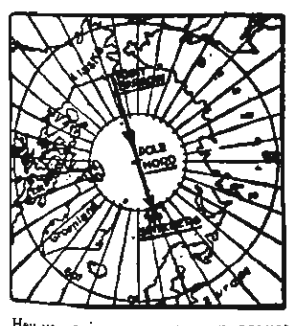
La restauració de l'escrutini majoritari i uninominal no ha tingut, per als defensors d'aquest sistema, que són en primer terme els radicals i radicals-socialistes, els efectes que ells probablement esperaven. I encara que la part més interessant de les eleccions franceses d'enguany és la segona part, que ha de tenir lloc el diumenge que ve, des d'ara es veu que els al·ludits grups no tenien prou gran atribució al sistema plurinominal i proporcional una influència decisiva per a les forces esquerristes.

El problema del segon torn és sempre difícil; i aquesta vegada serà difícil en extrem. Una entesa entre els radicals i els socialistes, a base de l'antig Cartel, no ofereix en general dificultats molt fortes. La dificultat pitjor es troba en les relacions amb els comunistes. Aquests no han aconseguit fer triomfar ni un sol candidat en el primer torn; però en alguns districtes llur força pot decidir l'elecció, i els socialistes hauran de triar entre un candidat burgès més o menys radical i un candidat obrerista més o menys rus. La setmana actual serà, a França, una setmana d'alta febre política.

A. ROVIRA I VIRGILI

Wilkins travessa el Pol Nord

Wilkins i Nielsen procedents de Punta Barrow (Alaska) a bord d'un avió, aterren a la costa nord d'Esfjor. Emprant en aquest vol transpolar 21 hores 32 minuts després d'haver recorregut 3.200 kilòmetres

Un comunicat que arriba a la matina de diumenge i publicat a la nostra darrera edició, donava la notícia meravellosa: un radiotelegrama dels aviadors Wilkins i Nielsen anunciava llur arribada a l'Esfjor després de vint hores i mitja de vol. Havien sortit de Punta Barrow (Alaska). La travessia del Pol Nord Amèrica-Europa, havia estat realitzada per un avió. Més tard, uns ràdios rebuts del diari danès "Politiken", emesos de l'estació Green Harbour, a l'Esfjor, confirmaven la nova. El primer d'aquests missatges anunciava que l'aviador Wilkins, que intentava un raid al Pol Nord, havia sortit de Punta Barrow i havia aterrat prop de Doedmansøira—petita illa inhabitada, situada prop de la costa nord d'Esfjor, a l'est de l'Esfjor—on el mal temps l'havia retingut durant cinc dies. Els aviadors deien que es trobaven bé. El segon comunicat deia que Wilkins havia aterrat prop de l'estació de T. S. F. de Green-Harbour, a les onces del matí.

La premsa mundial reconeix que Wilkins ha realitzat una de les més belles gestes aèries. Tant des del punt de vista esportiu, remarcant un diari

que cap dels dos il·lustres exploradors no havia establert per llur compte cap competència. L'interès era experimentar la superforça de l'un o de l'altre mitjà de locomoció aèria per a la travessia transpolar. Amundsen havia creat, amb el seu vol en avió, realitzat en abril de 1925, demostrar que

Full de dietari

UN VIATGER SENSE PRESSA

Teophile Gauthier subratllava la impotència dels homes moderns: "no han pogut ni tan sols inventar un vici nou". Paul Morand li ha esmenat la plana amb una altra frase: "La velocitat és realment l'únic vici nou". Crec que té raó. El plaer de córrer sense objecte no era conegut ni practicat abans de la invenció de l'automòbil. Un home corria per sorprendre l'enemic i guanyar una batalla. Un home corria per arribar aviat a l'objecte de la seva carrera. Un home corria perquè no l'atrapessin els gendarmes... Ha calgut que l'auto es popularitzés perquè la gent hagi descobert el plaer de córrer per córrer.

Contemplació del paisatge? Lenta visita de monuments il·lustres? Llarga repòs a l'ombra dels arbres? Recerca pacient de les curiositats indígenes? Al diable tots aquests romanços! No hi ha paisatge més suggestiu que el de l'agulla del registre de velocitats, oscil·lant entre els 90 i els 100 quilòmetres; no hi ha sensació més curiosa que la del peu que esclafa l'accelerador; no hi ha música com la que fa l'aire acariciar amb frenesí els flancs de la carrosseria, ni pantomima com la dels arbres, els indicadors hectomètrics, els pals telegràfics i telefònics, fugint amb gestos desesperats de les vores de la carretera...

Però, veieu?, el viatger Josep Pla no pertany a l'escola de Paul Morand. Du a les venes el desfici dels nòmades, però no el dels automobilistes rics i desentenyats. En el pròleg de les "Cartes de lluny" que acaben de sortir es declara familiar dels vagons de tren i amic de la maleta, però ho fa sense gens d'esnobisme. La prova és que en la resta del llibre gairebé no en torna a parlar. Sabem que viatja perquè cada "carta" ens introdueix en una atmosfera diferent o ens acarria amb una altra gent exòtica, no pas perquè retrogui quilòmetres o doni informes minuciosos sobre l'estat dels paviments, el preu de la benzina o el funcionament dels hotels.

Pla adora el paisatge. Tant vegada és el seu únic ídol. En la consideració dels espectacles humans el podria trobar agressiu, sarcàstic o contradiatori. En canvi, davant el barri marítim d'Anvers, la meravella del Rjórd noruec o l'opulència del cel d'Holanda, reacciona no sols com un poeta sensible, sinó com una persona seriosa i congruent. I mai no veu tan simpàticament els homes com quan els tracta en massa, com elements tot just destacats del paisatge...

"Canviareu de lloc—diu el Kempis—, i no us en trobareu millor." És possible. Però n'és un consol menyspreable de veure que els canvis d'En Pla, en lloc de l'uniforme regust de la cendra, ens ofereixen un sabor prou personal perquè no puguem oblidar-les.

CARLES SOLDEVILA

francès, puix que cal ésser un gran esportiu per llançar-se a una aventura semblant per damunt de milers de quilòmetres d'un desert de gel on tota pauesa vol dir catàstrofe i una gesta aèria: sortir de Punta Barrow (Alaska), Wilkins i Nielsen havien de recórrer prop de 3.500 quilòmetres pel Pol Nord i, forçosament, pel pol, per atènyer l'Esfjor. Han marxat a la mitjana horària de 170 quilòmetres durant vint hores i mitja de vol. I encara, una gesta científica, puix que Wilkins i Nielsen han fet observacions interessants.

Com remarcava un cronista, el Pol Nord ja no és avui cap misteri. Calia, fa cent anys, la vida d'un home per atènyer alguns graus de latitud Nord. Cal només ara la vida d'un dia per sortir d'Amèrica, volar per damunt del Pol Nord i arribar a l'Europa septentrional.

La primera temptativa aèria per atènyer el vol que ara han realitzat Wilkins i Nielsen fou feta, ara farà tres anys, en maig de 1920, per l'explorador Amundsen. Aquest havia equipat dos hidroavions i els equips eren Amundsen, Larson, Feucht d'una part, i de l'altra, Ellsworth, Ohmhal i Dietrichsen. Un dels hidroavions fou víctima d'una panxa, que calgué abandonar, i els equips tornaren a l'Esfjor a bord de l'altre avió. El 9 de maig de 1926, el Pol Nord fou sobrevoat pel comandant Byrd i Floyd Bennett, que efectuaren el raid Esfjor-Pol Nord i tornada. Pocs dies després, el Pol era explorat pel dirigible "Norge", comandat per Amundsen i pilotat per Nobile, realitzant el raid Esfjor-Teller (Alaska).

A la secció telegràfica, els nostres lectors trobaran ampla informació d'aquest raid.

EL RECORD DE VELOCITAT EN AUTOMOBIL

Nova York, 23. — La "Chicago Tribune" anuncia que en les últimes curses de velocitat efectuades a Daytona Beach ha batut el record de velocitat l'automobilista Keok, que ha aconseguit 336 quilòmetres 800 metres per hora, contra 320 quilòmetres 600 metres que era el record guanyat recentment per l'anglès Campbell. — Fabra.

Conèixer no és comprendre, ni comprendre és perdonar

Fa pocs dies, en aquesta mateixa plana, hom insinuava la possibilitat que les il·lusions de pau i d'harmonia que els vols transatlàntics i transcontinentals fan néixer en el cor d'alguns esperits entusiastes siguin una mica gratuïtes. La insinuació em sembla digna d'ésser accentuada i consolidada, atenció a risc de trobar-me classificat una vegada més en el departament dels pessimistes o dels esgarriats-cries. Sembla inevitable que tota temptativa de classificació d'aquesta mena de problemes hagi d'ésser censurada com un acte de sabotatge contra la venerable idea de la pau universal i perpètua. Tant-seval. Res no em privarà de creure que prevenir la gent contra les il·lusions massa fràgils, evitant que els ideals més delicats i preciosos siguin embarcats a bord de qualsevol màquina insegura, és, comptat i debatut, col·laborar a una obra pacifista.

En general, sempre han abundat els utopistes que han cregut que la pau depenia de la perfecció i rapidesa dels mitjans de transport. Però mai n'hi ha hagut tants com en aquesta època. Actualment trobem difusa en gairebé totes les consciències la idea que quan les comunicacions aèries, marítimes, terrestres al mínim imaginables i sigui possible esmorzar a Nova York, dinar a les illes Hawaii i dormir a Austràlia, la gent haurà perdut completament el delit de ballar-se. Un home imagina amb temerària facilitat que fins bon punt un lord anglès, pugui, en un sol dia, llevar-se al seu cottage de les vores del Tàmesi, caçar un parell de lleons a les vores del Gambia i assistir a una *serata d'onore* en un teatre de les vores del Tíber, la *perfidia Albion* esdevindrà molt menys perdida. Quant als alemanys, la facultat d'expedir un *Brenn* cada dia a través de l'Atlàntic, els llevarà automàticament totes les coïssors de la derrota i totes les seccres ànimes de revenja...

Es clar que sota l'aparença excessivament puril d'aquestes il·lusions hi ha una filosofia més seriosa. No és que tots els que veuen la pau davallant al món des de la carlinga, creguin en la virtut propagatòria dels motors ni en una màgica influència de la velocitat. És que professen la doctrina continguda en la dita francesa: "tout com prendre, c'est tout pardonner". La facilitat extrema de les comunicacions, segons aquesta teoria més o menys explícita en els actuals entusiasmes, portarà un augment de conèixença entre els homes de diverses nacions, races i llengües. L'augment de comprensió portarà de seguida un augment de cordialitat i d'harmonia.

Això és més seriós. Això ja té més solta que la simple fe en el progrés mecànic. Però, ¿hi ha encara un fet que ens permeti d'assegurar que l'intercanvi freqüent de viatgers, la comunicació continua, el veïnatge permanent, siguin garanties de comprensió i penyores de recíproca amistat?

No. Aquest fet esperançador no existirà i en tindrà existència una colla de fets descoratjadors. "Tout comprendre, en el terreny individual, pot equivaler sovint a *tout pardonner*". En el terreny col·lectiu, és ben bé al revés. Els pobles veïns o massa lligats són precisament els que menys es comprenen i els que menys es perdonen.

La realitat—tan anàrquica i dolorosa com vulguem però innegable—és que la Xina mai coneguda del segle XVIII desvetllava en el cor de Voltaire i en el dels seus contemporanis unes simpaties que avui perfectament conegudes i estretament lligades als interessos occidentals no li atorga el President Poincaré ni l'escriptor Paul Morand. Intúit dir que els hindús de fa dos segles allunyats d'Anglaterra per qui sap quantes setmanes de viatge, mal coneixedors de l'existència dels anglesos, els estimaven força més que no pas avui que els uns i els altres han tingut ocasió de conèixer-se a fons. Noteu, per contra, com l'emancipació de les colònies, en produir un efectiu allunyament entre llurs habitants i els de la metròpoli, ha fet néixer sovint corrents de simpatia, febles potser, però que abans no eren possibles ni imaginables. No parlem dels deliciosos avantatges que valgueren als negres africans les fetes de Colom, Americo Vesputio, Cabot i altres grans navegants; els europeus varen cuinar a conèixer llurs aptituds per al treball en les plantacions de sucre i de tabac... varen comprendre's i perdonar-los.

MYSELF

Informacions de «La Publicitat»

Llibres nous

Semblava haver-se produït una certa calma en l'aparició de llibres catalans, però heu-voa ací que la primavera ens porta una bella repressa. Acaben d'ésser publicats "Cartes de lluny", de Josep Pla, i "Marginalia diverses", tots dos en belles edicions. Està a punt de sortir la tria de "Fulls de dietari", de Carles Soldevila. Les premses de Joaquim Horta llauraran molt aviat "Els ocis d'un fillosol", de Cristòfor de Domènec. L'editorial Menéndez està imprimint una novel·la nova de Josep Navarro Costabella, l'autor de "Samud", que porta per títol "La suprema voluntat". Aquesta novel·la apareixerà probablement el vinent maig.

Maig ens reserva encara altres novetats: L'aparició de dues biblioteques o col·leccions noves. L'una d'elles és la biblioteca "A tot vent", que sortirà al carrer a primers del mes vinent, amb "Mamon Lescant", traduïda al català per Domènec Guansé. Aquesta biblioteca ja té en les premses la segona novel·la de Miquel Llor, l'autor d'"Història gris", novel·la que porta el nom de "Tàntal", i que apareixerà a primers de juny. La biblioteca "A tot vent", exclusivament de novel·les, alternarà les traduccions amb les obres d'autors catalans.

L'altra novetat que apareixerà el vinent mes de maig, és la col·lecció "La sageta", que inaugurarà la seva sèrie amb "Vida interior d'un escriptor", original del signant d'aquesta informació.

I un esdeveniment dintre l'edició catalana és la publicació de les obres completes del degà dels nostres novel·listes, Narcís Oller, amb un estudi crític de Manuel de Montoliu i un estudi bibliogràfic de Jordi Rubió. Es gairebé segur que el primer volum apareixerà el mes entrant.

Per avui no sabem cap més novetat, però no seria gens d'estrany que a hores d'ara altres llibres catalans estiguessin en premsa.

Aquest moviment és afortunat. En tres mesos hauran aparegut, pel cap baix, vint o deu llibres catalans, dins de tres biblioteques noves, car n'havia decidit de fer constar que el llibre de Josep Pla, "Cartes de lluny", és el primer d'una col·lecció retolada "Contes i novel·les".

Primavera abundosa, la d'aquest any, per a la llibreria.

COMENTARIS

El pont de les benaventurances

Sant Jordi ha rehabilitat la primavera que fracassava. Darrera la pluja persistent i el fred extemporani de diumenge, el sol i la claredat, les roses i les espigues verdes de dilluns, la límpida armadura del Sant cavaller haurà fulgurat amb totes les resplendores primaverals. Després de la crisi laboriosa que ha passat enguany, la primavera, l'acreditada estació poètica sembla que ha entrat definitivament dintre l'anhelada normalitat. Els barcelonins van voler agrair la venturosa intervenció del Sant, i ahir el barri del rondatge tradicional donava la sensació d'una normalitat climàtica absoluta; hi havia gent que semblava que no es recordés que abans d'ahir encara durava el mal temps. Cal convenir que la bonança i el bon sol aquest any han trobat uns col·laboradors excel·lents; al palau de Sant Jordi no s'han estat de res per al lluitament de la diada.

Les mirades i les exclamacions de sorpresa, però, eren per al pont gòtic nou, que uneix l'edifici de la Diputació amb les dependències que instal·larà a les cases antigues adquirides al carrer del Bisbe. Aquest pont, que està destinat a ésser una de les futures joies de la Barcelona medieval, és una de les obres més completes que poden trobar-se aquí i lluny d'aquí. Com a pont gòtic modern és perfecte perquè no hi falta res; ni els mateixos gòtics l'haurien fet més gòtic ni més complet. I és molt natural perquè, com ha dit un distingit professor, avui de gòtic se'n sap molt més que en temps dels arquitectes gòtics.

L'autor del pont no ha estat ni un sol element estilístic en la seva obra. Sembla mentida que en un cos d'arquitectura de proporcions tan modestes hagi estat possible d'encabir-hi una quantitat de coses tan considerable. Ares i nervatures de tota mena, pinacles i gèrgoles que mai no treuran aigua, columnes i capitells, oïves i calats, claus i cartells, coberts i volades, pedra i fusta, entallats, or i policromies, fauna i flora, figures i monstres, tot el que els gòtics es van empenyar entre tots, hi és dignament representat. No recordem un tros d'arquitectura més atapeït de símbol; llegir aquest arc vol una estona molt llarga.

Indubtablement l'autor és un professor que té l'assignatura al cap dels dits. D'aquí a tres cents anys, aquest petit pont serà el pont dels gemecs per als arqueòlegs que vulguin situar-lo cronològicament, i quan arribin a descobrir l'enigma de la seva data hauran de convenir que el gòtic del segle XX era molt superior al del segle XIV. Obres així, tan documentades i tan riques, hi ha el perill que facin decaure l'altre gòtic que hi ha a Barcelona.

I qui, en contemplar la Catedral, posem per cas, podrà estar-se de comparar i deplorar que aquella magna obra no hagués caigut a mans d'un arquitecte de tants coneixements com l'autor del pont de les benaventurances? Insistim: aquesta meravella moderna d'assimilació del gòtic és una obra lluminosíssima; exemple complet d'un estil, catàleg genial dels recursos d'un art preterit, suma afortunada de documents preciosos; l'autor és un erudit, un professor documentadíssim. El que no es veu enlloc és l'artista; però no ens dolgui, perquè si hagués estat artista potser s'hauria limitat a fer un gòtic com el de la Catedral.—C. C.

de natura a desfer les fàcils il·lusions dels entusiastes de la política exterior del Feixisme. El senyor Duca ha parlat, també, dels diversos problemes de caràcter internacional posats al Govern de Bucarest.

"Altrament—ha dit—, el quadrilateral que somien els turcs és irrealitzable, almenys, pel que es refereix a Romania; el contrari seria la negociació de tota la nostra història.

"S'ha dit que el recent pacte hel·leno-romanes era obra d'Itàlia i que constituïa la base d'un futur Locarno balcànic. Hom està lluny encara d'aquest estat de coses, i el pacte conclos entre Atenes i Bucarest no podrà ésser considerat com un acord locarnià fins que Iugoslàvia haurà reglat directament les seves relacions amb Grècia.

"En realitat, Romania havia d'assegurar-se una elixida al Mar Egeu. El camí d'aquesta sortida ha de passar per Iugoslàvia i no a través de Bulgària com voldria Roma. Es per aquesta raó que Romania està interessada a què Atenes i Belgrad s'entenguin definitivament.

Pel que es refereix a Hongria, Romania romandrà recelosa mentre existeixin les vellitats de la Corona de Sant Esteve i mentre entre els dos països estigui pendent la qüestió dels optants; seria ridícul d'enfocar, actualment, la possibilitat d'estreynar les relacions entre Romania i Hongria."

JOAN PUIG I FERRETER

La política exterior de Romania

Cada vegada que s'ha suscitat la qüestió d'un possible allunyament de Romania de les seves aliades de la Petita Entesa, la república de Bucarest, no ha trigat a produir-se. Títulencu hagué de rectificar, en aquests darrers temps, nombroses vegades les suposicions de política o de diaris d'altres països interessats en aquesta separació. El seu successor en el ministeri d'Affers Estrangers, senyor Duca, ha hagut de fer-ho novament ara que Roma sembla haver-se proposat d'intervenir molt directament en la política balcànica.

Referint-se a la política de Mussolini en relació a la Petita Entesa i amb motiu de les seves diferències amb Belgrad, el senyor Duca ha declarat que els factors responsables de França i Bucarest no es deixaran enganyar per combinacions nebuloses o per promesses a les quals haurien de sacrificar les actuals garanties de pau.

"Es per això—ha afegit— que la hipòtesi de la sortida eventual de Romania del quadre de la Petita Entesa és fantàstica. Romania pot tenir interessos particulars i estar lligada a Itàlia per raons sentimentals, però quan els interessos dels seus veïns i aliats estan en joc, els interessos particulars queden relegats a un segon terme."

Aquesta declaració feta a un redactor del diari iugoslau "Politika", de

COMENTARIS

El pont de les benaventurances

Sant Jordi ha rehabilitat la primavera que fracassava. Darrera la pluja persistent i el fred extemporani de diumenge, el sol i la claredat, les roses i les espigues verdes de dilluns, la límpida armadura del Sant cavaller haurà fulgurat amb totes les resplendores primaverals. Després de la crisi laboriosa que ha passat enguany, la primavera, l'acreditada estació poètica sembla que ha entrat definitivament dintre l'anhelada normalitat. Els barcelonins van voler agrair la venturosa intervenció del Sant, i ahir el barri del rondatge tradicional donava la sensació d'una normalitat climàtica absoluta; hi havia gent que semblava que no es recordés que abans d'ahir encara durava el mal temps. Cal convenir que la bonança i el bon sol aquest any han trobat uns col·laboradors excel·lents; al palau de Sant Jordi no s'han estat de res per al lluitament de la diada.

Les mirades i les exclamacions de sorpresa, però, eren per al pont gòtic nou, que uneix l'edifici de la Diputació amb les dependències que instal·larà a les cases antigues adquirides al carrer del Bisbe. Aquest pont, que està destinat a ésser una de les futures joies de la Barcelona medieval, és una de les obres més completes que poden trobar-se aquí i lluny d'aquí. Com a pont gòtic modern és perfecte perquè no hi falta res; ni els mateixos gòtics l'haurien fet més gòtic ni més complet. I és molt natural perquè, com ha dit un distingit professor, avui de gòtic se'n sap molt més que en temps dels arquitectes gòtics.

L'autor del pont no ha estat ni un sol element estilístic en la seva obra. Sembla mentida que en un cos d'arquitectura de proporcions tan modestes hagi estat possible d'encabir-hi una quantitat de coses tan considerable. Ares i nervatures de tota mena, pinacles i gèrgoles que mai no treuran aigua, columnes i capitells, oïves i calats, claus i cartells, coberts i volades, pedra i fusta, entallats, or i policromies, fauna i flora, figures i monstres, tot el que els gòtics es van empenyar entre tots, hi és dignament representat. No recordem un tros d'arquitectura més atapeït de símbol; llegir aquest arc vol una estona molt llarga.

Indubtablement l'autor és un professor que té l'assignatura al cap dels dits. D'aquí a tres cents anys, aquest petit pont serà el pont dels gemecs per als arqueòlegs que vulguin situar-lo cronològicament, i quan arribin a descobrir l'enigma de la seva data hauran de convenir que el gòtic del segle XX era molt superior al del segle XIV. Obres així, tan documentades i tan riques, hi ha el perill que facin decaure l'altre gòtic que hi ha a Barcelona.

I qui, en contemplar la Catedral, posem per cas, podrà estar-se de comparar i deplorar que aquella magna obra no hagués caigut a mans d'un arquitecte de tants coneixements com l'autor del pont de les benaventurances? Insistim: aquesta meravella moderna d'assimilació del gòtic és una obra lluminosíssima; exemple complet d'un estil, catàleg genial dels recursos d'un art preterit, suma afortunada de documents preciosos; l'autor és un erudit, un professor documentadíssim. El que no es veu enlloc és l'artista; però no ens dolgui, perquè si hagués estat artista potser s'hauria limitat a fer un gòtic com el de la Catedral.—C. C.

UNA NOVA EMISSIÓ FILATEL·LICA

Segells de la República d'Andorra

Si hem de creure la Premsa francesa, la República d'Andorra disposa aviat de segells de correus propis. Cal llegir aquesta notícia amb cautela, amb un deix d'ironia, el diari parisenc "L'Œuvre"—no sabem perquè—sembla que se'n lamenti: "Sempre preocupat de millorar les finances de l'Estat—escrivia el diari francès—, el Síndic de la República acaba de tenir una nova idea que no deixa d'ésser enginyosa. Ha decidit de crear segells de correus nacionals. Fins ara, els andorrans franquejaven llurs cartes amb segells francesos, quan escrivien a França, i amb segells espanyols, quan adreçaven llurs missives a Espanya. Aviat, totes llurs cartes seran franquejades amb vinyetes gravades per compte del Govern d'Andorra. Mentrestant, i per fer prendre paciència als filatel·listes, sempre llavors de segells nous o excepcionals, el Síndic ha decidit que els segells espanyols de què se serveixen els seus administrats, duguin sobre-impressos el mot "Andorra". Probablement es farà una cosa per l'estil per als segells francesos reemplaçant la "a" per una "o" (per què?). Això serà per als col·leccionistes una primera menja, després vindran els veritables segells nacionals, en els quals estaran representades les més belles contrades de la Vall.

"Cal esperar—afegeix—que aquestes vinyetes seran nombroses i variades, per tal que l'operació sigui fructuosa. Car si el nombre dels andorrans que escrivin és bastant limitat, el dels col·leccionistes, en canvi, és enorme."

ZUBKOV, DETINGUT A BELGICA

Brussel·les, 23. — El rus Zubkov, marit de la princesa Victòria, germana de Guillem II, ha estat detingut a Arlon (Bèlgica), on residia sense haver obtingut el viat dels seus passaports pel Govern belga que l'expulsa del país per indesitjable.—Fabra.

—Recepta: quan et trobis que vas a fer l'últim badall, pensa en aquest llibre.

(De "Le Rire", de París.)

**Per a
conduccions
a pressió**

BARCELONA

EL MUNICIPI

NOTES OFICIOSES

La pavimentació de l'avinguda Primo de Rivera

Com que s'ha de procedir a la renovació del paviment de l'avinguda del General Primo de Rivera i carrer de Marina, entre els de Mallorca i Provença, d'acord amb el que està establert en les Disposicions municipals vigents, es fa avinent als propietaris de les finques d'aquests carrers que realitzin les que necessitin i a les empreses de serveis públics i a tots els que hagin d'executar obres a la via pública, que traslladïn els serveis a les aceres, tot començant les obres dintre dels quinze dies següents a aquesta notificació; passat el dit termini i feta la nova pavimentació no es concediran permisos per a l'obertura de rases a les esmentades vies, fins transcorreguts dos anys d'acabada la pavimentació.

El urinari subterrani del Paral·lel

S'ha celebrat la subhasta relativa a les obres de construcció d'urinari subterrani al carrer del Marquès del Duero, i ha estat adjudicada provisionalment al senyor Albert Batalla Vendrell, per la quantitat de 54.310 pessetes. El tipus de subhasta era el de 76.399/03 pessetes. Fou presidida pel tinent d'alcalde delegat, substituït d'Obres públiques senyor Garriga Bachs, i hi assistiren en representació de l'Ajuntament el tinent d'alcalde senyor Sales Anton. L'acte fou organitzat pel notari senyor Sasot.

Urbanització de la nova via I. M. 9

Durant el termini de deu dies es trobarà de manifest al públic, en el Negociat municipal d'Obres públiques de la Secció d'Enginyeria, el pla de replanteig de línies dels carrers I. M. núm. 9, per tal que tots els propietaris que es considerin afectats pel dit replanteig puguin, dintre l'esmentat termini, formular les reclamacions o observacions que creguin oportunes.

LA CULTURA

CONFERENCIA DE JOSEP MARIA JUNY A L'ATENEU

Avui, dimarts, a les deu del vespre, En Josep Maria Juny donarà a l'Ateneu Barcelonès la desena conferència del cicle organitzat per la Secció de Ciències Morals i Polítiques de la dita entitat, dissertant sobre el tema: "Modernitat i avantguardisme".

Demà, dimecres, a les deu del vespre, al mateix Ateneu, el senyor Joaquim Armisén Puso donarà una altra conferència sobre el tema: "La reforma del Dret Penal i l'Humanisme".

CURSETS I CONFERENCIES

Tal com està anunciat, el dia 2 de maig vinent començarà el curs d'estiu de Gramàtica i Ortografia catalanes que, organitzat per la penya íntima Cinc Amos, donarà el professor senyor Lluís Jordà, al carrer de la Diputació, número 309, segon, segona.

El nombre dels que s'han inscrit fins ara fa preveure un afluència en la vida d'aquests cursos d'estiu, esdevinguts tradicionals.

El sol es llevà d'hora i, en veure'l, tothom imità el seu exemple i començà el dia del gloriós sant cavaller com ningú no es podia pensar.

Tothom sortí al carrer amb Sant Jordi al cor i la "Hoja Oficial" a primera plana. Semblava la festa de tothom. Talment com si tots ens diguéssim Jordi.

El carrer del Bisbe s'emplenà tot seguit de venedors de flors i d'una multitud inconcebible de gent que anava a veure el pont nou de la Diputació. No es podia donar un pas pel carrer del Bisbe, i no sabem, per això, si la gernació era igualment compacta al Palau de la Generalitat.

No podent circular per aquells indrets, entràrem a la Catedral pel claustre.

Davant la capella de la Verge del Pilar una multitud, recollida i apretada per manca de lloc, oïa missa devotament.

Acabà la missa; a fora el sol quasi picava, les campanes grans de la Catedral tocaven migdia pausadament, i a poca estona l'alegre carillon de la Diputació els escarnien amb els seus jocs i entremalldures.

El públic anà desfilant cap a prendre el sol, i pensant en el dinar, cosa important.

curs de la pel·lícula. Com és natural, sobre la figura de Bonaparte és sobre la que Gance ha concentrat tota la seva atenció, i ens presenta un Bonaparte que realment encarna i viu en l'actor que l'interpreta. No hi ha negligència cap fet, per petit que sigui, ni cap gest, per insignificant que sembli, que pugui aclarir el caràcter de Napoleó.

I aquesta concepció ens ha valgut el formós pròleg que es pot admirar en la primera jornada del gran film, que amb tant d'èxit s'està projectant en l'alemany Pathe Cinéma.

En aquesta primera part que comprèn el pròleg de la gran producció francesa "Napoleó" es veu com en cap altra fagades de percepció que el seu director ha tingut de tota els personatges que intervingen en el

EL MUNICIPI

NOTES OFICIOSES

BONAPARTE A L'ESCOLA DE BRIENNE

En aquesta primera part que comprèn el pròleg de la gran producció francesa "Napoleó" es veu com en cap altra fagades de percepció que el seu director ha tingut de tota els personatges que intervingen en el

EL MUNICIPI

NOTES OFICIOSES

BONAPARTE A L'ESCOLA DE BRIENNE

En aquesta primera part que comprèn el pròleg de la gran producció francesa "Napoleó" es veu com en cap altra fagades de percepció que el seu director ha tingut de tota els personatges que intervingen en el

EL MUNICIPI

NOTES OFICIOSES

BONAPARTE A L'ESCOLA DE BRIENNE

En aquesta primera part que comprèn el pròleg de la gran producció francesa "Napoleó" es veu com en cap altra fagades de percepció que el seu director ha tingut de tota els personatges que intervingen en el

EL MUNICIPI

NOTES OFICIOSES

BONAPARTE A L'ESCOLA DE BRIENNE

En aquesta primera part que comprèn el pròleg de la gran producció francesa "Napoleó" es veu com en cap altra fagades de percepció que el seu director ha tingut de tota els personatges que intervingen en el

EL MUNICIPI

NOTES OFICIOSES

BONAPARTE A L'ESCOLA DE BRIENNE

La política

ANGEL SAMBLANCAT, DETINGUT

La policia de la brigada de disciplina social ha detingut l'escriptor Angel Samblancat. La detenció va practicar-se a Santa Coloma de Gramenet.

Sembla que En Samblancat està reclamant per diversos jutjats de Madrid, per delictes d'impremta.

Sambancat arribava d'un viatge per França i el Marroc.

LA PROPIETAT DE "LA NOCHE" I "EL DIA GRAFICO". BNCARA

Contestat al desmentiment que "El Dia Gráfico" feia de la nova donada pel "Correo Catalán", segons la qual els dos diaris barcelonins del rotogravat passaven a ésser propietat d'En Joan March, que n'havia adquirit la majoria de les accions, diu l'òrgan del partit jaumi:

"Hay varias maneras de pasar 'acciones' a manos ajenas, aunque no vindrá legalmente de momento y por mutuo convenio propiciada definitiva; por ejemplo, la pignoración, préstamo, anticipo redimible o no, etc., etc., que incluso pueden dar apariencia de verosimilitud a una negativa más o menos rotunda del hecho."

Nada más, como contestación de nuestra parte. Los hechos, al tiempo."

EL CARRE D'ARQUITECTE CAP DE L'AJUNTAMENT DE GIRONA

El "Boletín Oficial" de la provincia de Girona dona compte d'haver estat interposat recurs contenciós administratiu a nom d'En Rafael Massó i Valentí, expressament delegat de l'Associació d'Arquitectes de Catalunya, contra l'acord del ple de l'Ajuntament de Girona, aprovant les bases per a la provisió d'un carrer d'arquitecte cap de l'oficina municipal d'obres.

ELS JOCS FLORALS DE BARCELONA

Com en anys anteriors, enguany se celebraran en la intimitat els Jocs Florals de Barcelona.

EL DESCANS D'EN VAQUEZ MELLA

Els tradicionalistes de Reus han fet dir una missa pel descans d'En Vázquez Mella, i després s'han reunit en vetllada necrològica per a exaltar les virtuts del difunt.

UN ACTE D'AFIRMACIO PATRIOTICA A SABADELL

Dimenge al matí el capità general senyor Barrera, acompanyat dels seus ajudants senyors Santfeliu i Canyes, del governador i d'altres personalitats, anà a Sabadell per assistir a la revista de Sometenys que s'hi celebrava. A la tarda, a la Unió Patriòtica, s'hi va celebrar un miting, en el qual els visitants, diu un col·lega, "dirigieron la palabra a los presentes, expresando su satisfacción por la fe y entusiasmo patriótico de la multitud allí reunida, que demostraban el arraigo, en la conciencia ciudadana de Sabadell, de las doctrinas del Directorio y del Gobierno, que labora incansablemente para la regeneración y resurgimiento de España."

La festa de Sant Jordi

Sembla com si Sant Jordi hagués volgut fer un miracle en donar-nos un diu tan esplèndid, després del diumenge xop fins al moll dels ossos.

El sol es llevà d'hora i, en veure'l, tothom imità el seu exemple i començà el dia del gloriós sant cavaller com ningú no es podia pensar. Tothom sortí al carrer amb Sant Jordi al cor i la "Hoja Oficial" a primera plana. Semblava la festa de tothom. Talment com si tots ens diguéssim Jordi.

El carrer del Bisbe s'emplenà tot seguit de venedors de flors i d'una multitud inconcebible de gent que anava a veure el pont nou de la Diputació. No es podia donar un pas pel carrer del Bisbe, i no sabem, per això, si la gernació era igualment compacta al Palau de la Generalitat.

No podent circular per aquells indrets, entràrem a la Catedral pel claustre.

Davant la capella de la Verge del Pilar una multitud, recollida i apretada per manca de lloc, oïa missa devotament.

Acabà la missa; a fora el sol quasi picava, les campanes grans de la Catedral tocaven migdia pausadament, i a poca estona l'alegre carillon de la Diputació els escarnien amb els seus jocs i entremalldures.

El públic anà desfilant cap a prendre el sol, i pensant en el dinar, cosa important.

curs de la pel·lícula. Com és natural, sobre la figura de Bonaparte és sobre la que Gance ha concentrat tota la seva atenció, i ens presenta un Bonaparte que realment encarna i viu en l'actor que l'interpreta. No hi ha negligència cap fet, per petit que sigui, ni cap gest, per insignificant que sembli, que pugui aclarir el caràcter de Napoleó.

I aquesta concepció ens ha valgut el formós pròleg que es pot admirar en la primera jornada del gran film, que amb tant d'èxit s'està projectant en l'alemany Pathe Cinéma.

EL MUNICIPI

NOTES OFICIOSES

BONAPARTE A L'ESCOLA DE BRIENNE

En aquesta primera part que comprèn el pròleg de la gran producció francesa "Napoleó" es veu com en cap altra fagades de percepció que el seu director ha tingut de tota els personatges que intervingen en el

EL MUNICIPI

NOTES OFICIOSES

BONAPARTE A L'ESCOLA DE BRIENNE

En aquesta primera part que comprèn el pròleg de la gran producció francesa "Napoleó" es veu com en cap altra fagades de percepció que el seu director ha tingut de tota els personatges que intervingen en el

EL MUNICIPI

NOTES OFICIOSES

BONAPARTE A L'ESCOLA DE BRIENNE

En aquesta primera part que comprèn el pròleg de la gran producció francesa "Napoleó" es veu com en cap altra fagades de percepció que el seu director ha tingut de tota els personatges que intervingen en el

EL MUNICIPI

NOTES OFICIOSES

BONAPARTE A L'ESCOLA DE BRIENNE

En aquesta primera part que comprèn el pròleg de la gran producció francesa "Napoleó" es veu com en cap altra fagades de percepció que el seu director ha tingut de tota els personatges que intervingen en el

EL MUNICIPI

NOTES OFICIOSES

BONAPARTE A L'ESCOLA DE BRIENNE

ELS TEATRES

ELDORADO. — "El Rosario"

drama en tres actes de Florinda L. Barclay

La novella del mateix títol s'ha fet fa temps famosa entre nosaltres. S'ha publicat en castellà, en català, l'han servida un o dos diaris en el seu fullot i l'han editada totes les col·leccions blanques, roses i blau cel. Se n'han esgotat milions d'exemplars i ha paleat, una vegada més, l'enorme capacitat que té el nostre públic per a la literatura carmeliniana. I, encara, pot servir per a comprovar que els autors autòctons d'aquest gènere no són gens inferiors als estrangers i que en molts aspectes, des de la capacitat productora fins a l'honradesa artística i literària, els depassen força. Són menys tronats i infinitament més deportius.

"El Rosario" és l'obra mestra d'aquest sentimentalisme convencional i del llagrimisme sense sal. La seva fama segurament és el que li ha fet trencar les fronteres de la novella i enviar el teatre. L'adaptació, però, que la nit del dissabte ens oferia la companyia d'Eldorado no era en realitat cap estrena. Una companyia, no sé si italiana o francesa, l'havia ja representada a Barcelona. Així i tot, en veure-la representar novament per actors professionals, se'ns renovellà la nostra estranyesa i la nostra inquietud. "El Rosario" no passa d'ésser una obra per a representar en els teatres dels centres recreatius i morals. Al teatre castellà, prou malnès actualment, no li mancava més que una invasió d'obres d'aquell gènere, d'un sentimentalisme purament fisiològic.

No exagerem gens. Contarem, si voleu, el cas per a les persones intel·ligents, que no hauran segurament llegit la novella. Un pintor jove i admirat s'enamora d'una dona en sentir-li cantar una cançoneta sentimental. Ella és una fadrina relligada; però no sé quin empantament és fa l'artista sobre la bellesa, i acaba per demanar-la per muller. Ella, malgrat estimar-lo bojanent, s'adona que aquell casament desigual seria un disbarat, el refusa i se'n va a córrer món. Quan torna s'assabenta que ell ha quedat orb de resultes d'un accident de caçera. Ell, però, creu que ara no podria inspirar amor, sinó pietat a la seva estimada, i ha decidit no veure-la mai més. Per poder estar al seu costat i vetllar per ell, ella ha de fer-se passar per infermera. No cal relatar les escenes sentimentals i convencionals a què dona lloc aquesta situació absurda. I l'acabament, si hom té esment que en la cambra del malalt hi ha un piano, no costa tampoc gens d'imaginar. A seguit d'una conversa sentimental, ella teleja el piano, comença les paraules de la cançó... i els dos amants s'abraçen.

I tot això imagineu encara que és dut amb una tensió dramàtica constantment aguantada a força d'efectismes i de trucs.

Literàriament, de l'obra no se'n podria parlar ni bé ni malament. És un diàleg mat, gris, que en l'original no ha d'aspirar més que a la correcció. En la traducció castellana, tanmateix, hi ha un constant martelleig d'assonàncies força desagradables.

Dolors Membres, aconsegueix fer humana i tendra la figura de la protagonista.

DOMÈNEC GUANSE

NOTES OFICIOSES

L'art argentí ha envaït Europa. Avui està de moda als grans col·leccions de les més importants capitals estrangeres. A Barcelona l'art argentí compta amb nombrosos nuclis d'admiradors.

Spaventa triomfa per complet en presentar-se davant el públic barceloní.

Durant diverses nits veié empenyar-se el teatre. Els seus cantos populars argentins arribaren a entusiasmar i crearen un públic.

L'èxit de Spaventa obrí el camí, i darrera Spaventa es presentà Carlels Gardel, l'èxit del qual no hagué d'envejar res a l'aconseguit pel seu antecessor.

Les actuacions de Gardel salvaren temporades teatrals que no es presentaven molt favorables.

Una altra artista argentina, Anna de Cabrera, també aconsegui triomfar a Barcelona. El folk-lore argentí que Anna donà a conèixer fou acceptat i aplaudit sense reserves.

Actualment triomfen a París dues orquestres argentines: L'Orquestra Pizarro i la Blanco Bachicha que treballava al Concert Mayol. Totes dues són considerades com les primeres de l'Argentina. No obstant, la de Blanco Bachicha avantatja la de Pizarro en què porta cantant d'altres argentins, i, par tant, les andacions que ofereixen al públic són més completes.

Componen l'Orquestra Blanco Bachicha, ultra els cantants, oatorze músics notabilíssims, tots ells mestres compositors.

És possible que algunes d'aquestes Orquestres no trigui a presentar-se davant el públic.

BENEFICI D'ANGELS QUART AL ROMA

Avui, dimarts, a la nit, celebrarà

la seva funció de benefici la eminent actriu de caràcter Angels Quart, que tan justament ha aconseguit destacar el seu nom de l'escena catalana realitzant insuperables creacions, que han deixat profund record de la seva labor artística.

Encara estan frescos els llorers que Angels Quart sabé conquerir en "La dona verge", en l'èxit d'interpretació de la qual tingue part principalíssima.

Per a la seva funció de benefici la senyora Quart ha tingut l'encert de combinar un programa altament suggestiu; representarà l'aplaudida comèdia dramàtica de "Pitarrà", "El Pubill" i el sainet d'En Rossinyol "Gente bien", del qual personatge "donya Anita" treu un partit verament extraordinari.

Per tot això no és aventurat predir que la funció a benefici d'Angels Quart es veurà concorregudíssima.

TEATRE BARCELONA

Tenim per segur que el públic acollirà amb l'admiració de sempre a Maria Gàmex, valor positiu de la nostra escena.

Tant en l'obra de presentació, "La ermita, la fuente y el río", com en "Los mosquitos", que la següent, ha demostrat la gran actriu que es troba en la plenitud del seu art. "La desecada", de Marquina, i "La relliquia", dels germans Quintero, difícilment trobarien millor encarnació.

Cal afegir que és molt ben secundada pels actors Ricard Galache i Ferran Foxredon, ambdós consagrats ja pel nostre públic.

Com que la temporada de Maria Gàmex serà curta, es canviaran diàriament els cartells, i així aquesta nit i demà a la tarda es posarà la deliciosa comèdia "Maria Victòria", i en la vetllada de demà "Comedia para casadas", un de tants encerts de Maria Gàmex i la seva companyia.

ELDORADO

Avui, dimarts, a la tarda, se celebrarà en aquest teatre una interessant reposició: la de la comèdia en tres actes i un epíleg de l'il·lustre comediógraf Frederic Oliver "Lo que ellas quieren".

Part del nostre públic coneixerà segurament aquesta famosa obra, però pot afirmar-se que resultarà nova a través de l'exquisit art interpretatiu de l'eminentíssima actriu Dolors Membres, secundada pels elements més valuosos de la seva ben disciplinada companyia i del bon gust amb què aquesta comediànta presenta totes les obres. Així, sense comptar, naturalment, l'interès i l'èxit que té en si la comèdia del senyor Oliver. L'acció dels tres actes de "Lo que ellas quieren" transcorre a Sevilla i a la de l'epíleg a Llanes (Astúries).

El mateix dia d'aquesta reposició, a la nit, es representarà "El Rosario", la sentimental comèdia de Florinda L. Barclay, que tant d'èxit aconsegui el dia de la seva estrena i que cada dia porta més públic a Eldorado.

NOVETATS

L'aplaudida comèdia del mestre J. Pous i Pagés "Maria Lluisa i els seus pretendents", una de les obres més belles i actuals de l'il·lustre autor de "Senyora àvia viciada", segueix representant-se amb gros èxit al Teatre Novetats.

"Maria Lluisa i els seus pretendents", comèdia que porta ja un vint-i-cinc nombre de representacions, aconsegueix encara el mateix èxit entusiasta que en la nit de l'estrena.

El públic segueix amb gran interès el diàleg viu i puicre del mestre de la prosa catalana, s'emociona en els moments cabdals de l'obra i riu els acudits i les situacions còmiques dels personatges, molt admirablement traçats.

L'interpretació que a "Maria Lluisa i els seus pretendents" dona la notable companyia del Novetats és realment notable i digna dels més grans elogis. Tots els artistes que prenen part en la comèdia, absolutament tots, fan veritables creacions dels seus respectius papers.

Així ho reconeix la nombrosa concurrència que assisteix a les funcions del Novetats, que ovationa els artistes i l'autor en finalitzar cada acte de tan preciosa comèdia.

AL COMIC TINDRA LLOC AVUI UN HOMENATGE AL MESTRE CABALLERO

"EL HUESPED DEL SEVILLANO", PER SAGI BARBA

Aquesta nit se celebrará al Còmic la funció d'homenatge a l'insigne mestre Caballero, autor d'immortals partitures del gènere sarisuec.

Es posarà en escena una de les seves més famoses obres: "El duo de la Africana", amb un excepcional repartiment i sota la direcció d'Eugeni Casals. Completarà el cartell l'obra de gran èxit "La del soto del parral", cantada per Emili Sagi Barba, Matilde Vázquez, Eugeni Casals i Fardo.

La funció de dimecres a la nit promet així mateix atraure nombroses públic, ja que en ella es cantarà, a petició dels seus admiradors, "El huesped del sevillano", un dels seus més grans èxits.

Aquesta constant varietat en el cartell està essent del gust del públic, que encoratja amb el seu favor la magnífica temporada de gènere líric que es ve realitzant al Teatre Còmic.

Les Lletres

Informació catalana

* **Diada de Sant Jordi:** flors a les mans de les dones i llibres sota el braç dels cavallers. Si les floristes ornaren llurs parades de les roses més belles del temps, els llibrers estengueren per llurs vitrines un specimen de la darrera florada. Heu-vos ací una flor de cada rosa:

Com fulla de morera en retenir la saba en primavera, jo sento amb noves ales espaiar-se ma esplèndida ribera.

Veig d'Elida les flors amb tu, jacinto, flor de les illes jòniques, guaitar-se, i amb un pont d'or a un gentil Corinto

Becia emmaridar-se; i enamorat de la rient Citeres

l'aleu forat i lo Tenari amb dos rams de palmeres

sos amorosos braços acostar-hi. (L'Atalàntida, de Jacint Verdaguer).

"La nit és esplèndida, suau, lleugerament entelada de glassa, desmaiada. L'ondulació de la mar és llarga i sorda. Del pont solitari se sent el vent a les cordes i als mástils. Van quedant enrera les innumerable llums de la terra, la mar engoleix els darrers riells i les llums queden a la fi flotants i moribundes sobre l'aigua. El dispar intermitent del far de Kronborg dura una mica més, se'l veu una llargua estona com un llampec llunyà, com una serpeta de llum. Arriba, però, que tot roman fos i dispers en les ombres. La música del jazz es plega i emmudeix, hi ha una mica d'aldarull a les escales per acompanyar els embracs al lit; s'apaga la resplendor elegant. El vaixell queda nu i obscur amb els fanals de reglament, burocràtics i miserables, i la silueta del mariner de guàrdia. L'esbufec de la màquina va tirant lentament i de vegades el remolí de l'hèlix ofega el xiscle salvatge d'un ocell invisible."

(Carta de lluny, de Josep Pla.)

El més important d'un color no és la seva física, sinó la seva metafísica. Cal no confondre la perla amb la cendra. Cal no confondre la llum amb el sofà.

Hi ha dues classes d'obscuritat. L'obscuritat que és la conseqüència d'una petita digitació superficial, l'obscuritat que és el resultat d'una gran densitat de rondatge. Una obscuritat de fons de mercaderia, una obscuritat de fons de pou.

(Marginalia diversa, de J. M. Juny.)

* **Ja és coneguda l'aportació dels nostres escriptors a d'altres literatures neolatinas.** Des de Bosc fins a Maragall, i en diversos aspectes, Carles Soldevila, Maseras, Ors, Calvet, Carner, Pons Ribera, etc., les lletres catalanes i franceses compten amb els nostres escriptors amb una brillant col·laboració. Dues informacions que acabem de llegir donen actualitat a aquest bilingüisme i adiu trilingüisme d'alguns dels nostres literats. El Sol, de Madrid (21 d'abril), dona, a doble columna i acompanyada d'un retrat a primera plana d'Emili Ferrer, com a imminent la col·laboració de "Victor Català" (Catalina Albert) en aquell rotatiu. En la presentació que en fa, diu el diari madrileny:

PENINSULA

Ha estat oberta al públic, a Madrid, l'ermita de Sant Antoni de la Florida, declarada monument nacional a causa dels frescos que Goya pintà a la cúpula.

El senyor Paulino Uzcudun ha declarat que vol tornar aviat a Amèrica per demostrar que boxant, ell és el primer dels asos. També ha dit que si Tunney no li hagués tingut por, a hores d'ara seria campió.

UNES DECLARACIONS DEL CAP DEL GOVERN

Madrid, 23. — El Periódico del Lunes publica unes declaracions del general Primo de Rivera sobre els assumptes que es comenten actualment.

Parla primer del seu casament, i diu:

—En electe, públic és ja que em casé aviat, i no hi ha perquè negar-ho.

—Amb la dona elegida hi mantinc relacions de bona amistat des de fa set anys.

Es bona, distingida i culta, i al meu parer, bella.

—Haurien pogut decidir les noces abans, i no ho hem fet perquè no es trobava el meu ànim ben preparat per al matrimoni, perquè en aquell moment jo era jove i la joventut el meu caràcter és alegre i independent.

—Després d'aquesta cursa de resistència, de cinc anys, em sembla que em cal la pau de la llar, de la qual en tot aquest temps no he gaudit, car els meus fills sois els he vist els diumenges.

El que si vull deixar ben assenyat és que, qualsevol que sigui la meua resolució futura respecte al meu cessament o continuació en el Govern, en la part que de la meua voluntat pugui això dependre, en res no influirà aquest canvi de la meua vida familiar, car tant la meua futura vida com jo estem disposats a avançar els deures envers la pàtria i el respecte a tota altra cosa que sigui convenient.

El periodista preguntà si el seu pròxim enllaç podia determinar un canvi en la política, i contestà:

—Quin disbarat! Un canvi polític, proper o llunyà, no ha d'atribuir-se mai al meu futur nou estat, sinó a l'interès del país, en el qual he de procurar seguir inspirant tots els meus actes.

Sobre la pluralitat de càrrecs va dir el següent:

—L'assistència de dues o tres hores a un Consell consultiu, o informatiu, encara que sigui setmanal, d'un Maravà, un Flores de Lemus, un Torrujo, un Andujar, un Gascon i Marín, o un Clemente de Diego, no justifica una sobretribució de 500 pessetes o més mensuals?

—Un metge, un advocat, com a tal, que exerceixi en l'administració, cobrarà força més per la seva consulta. Així mateix ningú no els les taxaria amb raó al temps, sinó del valor del dictamen.

Jo m'alegro molt que s'hagi suscitada aquesta polèmica que ens brinda ocasió de poder exclamar davant el país amb el front molt alt que no tenim un sol funcionari emboscant, ni exces de plantilles, ni toleràncies d'assistència, ni apropiem la creació d'organismes que jutgem convenient al bé públic per a col·locar amics o parents, sinó que volem el major rendiment de homes ben provats.

En l'organització d'ara fa dos anys al ministeri de la Guerra sacrificarem més de cents caps i oficials i així mateix quatre milions de pessetes, com podríem comprovar, i que al ministeri de Marina s'ha fet altre tant, llevat, naturalment, el de les places muntades, i quan a la creació de nous organismes, avui existeixen, per exemple, El Consell de Comestibilitat, un dels més combatius, que costan a l'erari unes 70.000 pessetes ha produït un rendiment enorme, segons podran testimoniar patrons i obrers, en l'ordenació i millora de transports, classificació i unitat de preus.

Sense ell la crisi aguda que sofrí el carbó a tot Europa a Espanya hauria estat catàstrofica.

Abans de venir nosaltres això s'arranjava donant als patrons miners 50 milions de pessetes l'any, com a prima de producció, per tal que anessin fent.

Després aturà a la vaga de rofers de dijous passat, com a protesta contra el torero València II, i digué que l'autoritat imposarà les sancions justificades per la seva falta, puix que en concedir-se la llicència a un automòbil es crea un servei públic que cal complir i que no es pot abandonar.

Respecte a la defensa criminal corporativa o de classe, digué que ha passat de la ratlla i caldrà endegar-lo.

Un cop perquè el criminal pertanyi a determinada classe, un altre per la professió de la víctima, hi ha alternatives, amb benivolència o rigor que no estan compreses en la llei ni en els procediments que han d'ésser aplicats a tots els ciutadans, si es vol mantenir intègrum el principi essencial de tota democràcia de la igualtat davant la llei.

Per últim aturà a la sol·licitud d'indult de l'estudiant La Colina, dient:

MORT DEL SECRETARI DE L'ACADEMIA DE LA HISTORIA

Madrid, 23. — Ahir, diumenge, a l'edat de 87 anys, morí el secretari perpetu de l'Acadèmia de la Història, senyor Joan Præ de Guzman.

ELS FRESCOS DE GOYA DE SANT ANTONI DE LA FLORIDA

Madrid, 23. — Ahir s'obrí al públic l'ermita de Sant Antoni de la Florida, monument nacional.

D'onze a una del matí i de quatre a sis de la tarda el petit temple va estar concorregut.

Mitjançant uns miralls col·locats sobre els altars laterals es pot examinar l'obra de Goya; i uns focus elèctrics, hàbilment col·locats, fins a l'extrem que la llum que produeixen sembla llum solar, permet admirar, com fins ara a ningú li ha estat possible, la joia que atresora l'ermita de Sant Antoni de la Florida.

FUNERALS PER L'ANIMA DE CERVANTES

Madrid, 23. — A dos quarts de dotze d'avui al matí s'han celebrat a l'església del monestir de Trinitàries, del carrer de Lope de Vega, funerals per l'ànima de Cervantes i de tots els que treballaren pel major esplendor de les lletres pàtries, organitzats per l'Acadèmia de la Llengua.

El túmul estava voltat per quatre manxos, en memòria del de Lepant.

Han presidit, en les cadires destinades a l'efecte, el director de la docta corporació, senyor Menéndez Pidal, amb el secretari, senyor Cotarelo, el censor, senyor Cano, i el capellà de les Trinitàries, senyor Santander. A les restants cadires han pres seient els acadèmics senyors Rodríguez Marín, Cano, Cortezo, Figueroa, Sandoval, Gutiérrez Gamero, Alvarez Quintero (En Ceràfi i En Joaquim), Casares, comte de las Navas, Alenany, García de Diego i Gimeno.

ASPIRACIONS DEL MAGISTERI

Madrid, 23. — A l'Escola Normal de Mestres ha tingut lloc una reunió d'elements de la Federació Nacional de Madrid.

El president, senyor Martínez Pagès, ha proposat, després d'una àmplia deliberació, donar una nota a la Premsa, en la qual es faci constar:

Primer.—Que el gran nombre d'opositors que han concorregut a les restringides, demostra no sols un valor d'inquietud cultural de la classe, sinó que posa de manifest la desconfiança a l'ascens dins de l'organització actual.

Segon.—Que han de regularitzar-se les escales i demanar la supressió d'oposicions restringides, d'acord amb el sentir de la majoria dels mestres.

A proposta del delegat de Lleida, s'acorda també insistir en la petició d'unificació d'escales fons considerant no sols que aquest sembla representar una divisió d'aquestes, sinó que és impossible viure amb sans de 2.000 i 2.500 pessetes assignades a les del segon escalafó.

Uzcudun a Madrid

Madrid, 13. — Ahir arribà a Madrid el boxador Paulino Uzcudun, i a la tarda estigué a la Plaça de Braus.

A un periodista que l'interrogà li manifestà que encara no sabia quan lluitaria amb Bartalazzo.

Té molt mala impressió dels àrbitres estrangers. Ha dit que Godfrey és el boxador que li sembla més fort.

El periodista interrogà a Paulino sobre la versemblança de certs rumors que corren referents a la seva propera boda amb la tipte còmica Tina de Jarque, i ha contestat:

—No, Tina no és la meua promesa; és una bona amiga a la qual jo admiro molt com a artista, ras més.

MES SOBRE PAULINO Uzcudun

Madrid, 23. — Els periódics de la nit coincideixen a publicar interviews amb Uzcudun, arribat ahir a Madrid.

En realitat, cap periodista ha pogut obtenir res que sigui absolutament nou i tingui un veritable valor informatiu.

Uzcudun ha vingut a Madrid en automòbil i diu que per distrèure's. No obstant, afegeix—no refuso res i si algú em crida i em crida bé, contesto.

Prop d'Alcobendas va bolcar l'automòbil de l'actor Boris, qui en companyia de la seva esposa i de l'artista Tina de Jarque que anà a esperar-lo a Burgos. Tot seguit que Paulino es donà compte de l'accident, sense importància afortunadament, va baixar del seu automòbil que anava darrera i amb la seva destresa i potència va posar l'automòbil dret.

Paulino conta que segueix entrenant-se quan va sortir d'Europa. Ha canviat en alguns detalls, però no afecta en res a l'entrenament de la preparació que és racional, endegada i sobretot metòdica.

Creu que a Europa poden sorgir pugilists notables, com ho prova l'èxit obtingut a Amèrica per ell, per Hilari Martínez i pels francesos Rostys i Kid Francés.

El que succeeix és que a Europa la boxa no es porta amb la serietat que a Nord-Amèrica, on l'entrenament és gairebé una religió.

Preguntat si ha canviat de tàctica, ha contestat que no. Ara diu—lluito com quan vaig anar a Amèrica, millor per de prompte per la perfecció que dona la pràctica, més precis, però sense variació sensible.

Considera a Tunney el boxador més científic. Dempsey és, al seu judici, més variat. El millor boxador—diu rient—sóc jo i després Godfrey.

Estima la crítica espanyola encara que de vegades l'ataca.

A Amèrica se sent el nacionalisme d'una altra forma. Aquí s'admet més referències que poden perjudicar el crèdit d'un espanyol, allí es nega una seguretat amb tal de causar un perjudici. El públic americà, com el d'aquí és immillorable.

Allí sóc tan popular com Dempsey, que ho és més que Tunney.

Preguntat si té por a Bertazzolo, diu que no té por a ningú i menys a aquest italià que no coneix.

Romandrà a Espanya per tal de fer aquest match, si és que hi ha algú que l'organitzi. Potser lluiti amb algú més. Després, cap a Amèrica. Allí tinc ganes de trobar-me amb Godfrey per a demostrar que jo soc el primer, i el segon, i després amb Sharkey i després contra Tunney, i llavors veuran tots com jo soc el primer dels asos.

Uzcudun pensa romandre a Espanya fins al setembre.

No se sap encara la data del match amb Bertazzolo i si es farà a Madrid, Barcelona o San Sebastián.

Tinc d'anar per al títol de campió mundial. Si Tunney no m'hagués tingut por, a aquestes hores ja ho seria. D'això qui en pot dir molt és Dempsey.

L'actor Boris conta el bolc de l'automòbil que sofrí de tornada a Madrid després d'haver anat a esperar Uzcudun a Burgos, de la següent manera:

Emprenguérem el viatge a Madrid jo, la meua senyora i un amic de l'Uzcudun en un cotxe. Tina de Jarque i Paulino en un altre. Com que Uzcudun no coneixia el camí, jo anava davant. De tant en tant intentàvem algun match de velocitat. Ell a passar-me i jo sense deixar-me passar.

En arribar a una pujada que hi ha abans de Burgos els frens no obereien, jo em doni compte del perill, tingué serenitat i em vaig llançar a la cuneta; allí, bolcàrem. Ni el cotxe ni els ocupants ens fèrem res.

Al principi Tina i Uzcudun creien que estavem allí tots tres morts o mal ferits. Senyor, i quina forçal—exclama ple d'entusiasme l'actor. En un moment l'automòbil fou aixecat com si no hagués passat res. Jo apretava només des del capó. Uzcudun agafà quasi en l'aire el cotxe sencera. Amb dir que tot passà en uns cinc minuts...

Uns que passaven en un camió i que presenciaren la gesta entusiasmat donaren visques i tot.

L'equip uruguai de futbol cap a Amsterdam

Vigo.—A bord del vaixell francès "Euve", ha passat per aquest port en direcció cap a Amsterdam, l'equip olímpic de futbol de l'Uruguai.

Componen l'expedició, el president de la Federació, Félix Follari; els delegats Josep R. Uceru, Artur L. Nacion, Domènec Lombardi, l'entrenador Primo Giannotti, el massagista Ernest Figoli, els equippers Nazali, Batignani, Nassasi, Arestí, Cambesi, Tejera, Martínez, Pires, Gestiro, Melogno, Barsiva, Urdinaran, Arremond, Escarone, Borja, Cea, Anselmo, Castro, Campolo, Figueroa i Andrada, aquest darrer s'ajuntà a l'expedició a Riojanciro.

A bord saluàren als equippers de l'Uruguai el cònsol del seu país, autoritats locals i representants de les societats esportives.

ELS FUTBOLISTES MADRILENY EMPATEN A LISBOA

Lisboa, 23.—En el partit celebrat entre els equips representatius de Madrid i Lisboa empataren a dos gols, després d'una lluita igualada i renyidíssima.

ESCLATA LA CALDERA D'UN PESQUER

Pontevedra.—Aquesta matinata Rom ha tingut coneixement d'una desgràcia ocorreguda al riu Marín, prop de la illa de Salveria.

El vapor pesquer "Amancio", propietat de Lucía Soto, i que havia sortit a les nou del vespre, en trobar-se lluitant a les feines de la pesca, li va esclatar la caldera.

El vapor es va enfonsar ràpidament i el patró Lucía Soto quedà destruït i desaparegué a la mar.

Els tripulants ferits estigueren lluitant dues hores amb la mar, i alguns aconseguiren salvar-se agafats a unes fustes.

Hi ha tres morts i dos ferits. Entre els morts es troba el magnífic. Els supervivents foren salvats pel vapor pesquer "Rio Ebro", que els va conduir al polígon naval i d'allí a l'hospital de Pontevedra.

UN ALTRE NAUFRAGI

Sant Sebastià.—Sortí del port de Pasajes cap a Pontevedra, el vapor pesquer "Sobral número 10" i per un descuit del timoner el vaixell va ésser llançat sobre les roques, enfonsant-se ràpidament.

Desaparegueren el patró Antoni Arosena, el foguier Tiborci Saldias,

LES ELECCIONS FRANCESSES

Aquell francès amic nostre que ens va dir fa un mes que les eleccions no es decantarien tant cap a l'esquerra com se suposava fa tres mesos o quatre, no sembla que s'hagi equivocat.

A hores d'ara han sortit més conservadors i més centristes que esquerrans. El franc ha estat l'únic mentor en aquestes eleccions. Poincaré ha triomfat i potser un xic massa i tot. Però, anem a pams.

En vint d'elegir 612 diputats i pe aré només n'han sortit 179—segons les informacions que tenim fins a primera hora de la nit. Per influència de vots, el diumenge següent hauran d'ésser elegits altres 433 diputats. L'elecció parcial que no arriba a afectar a una tercera part de la Cambra.

Però—i aquest és un xic important—és realment curiosa que els dretes s'hagin "anyanyat" sortint. Cal convenir, almenys, que els dretes són els que han votat més d'antu i que són els que tenen majoria absoluta en més nombre de districtes.

Com s'explicaria, doncs, que el primer escrutini sigui tan favorable a les dretes?

Anàlitzant objectivament els resultats de diumenge, ens trobem davant dels següents paral·lels:

Els comunistes havien tret l'any 1924 28 diputats: ara encara no n'han tret cap.

Els socialistes tenien 102 diputats: ara només n'han tret 14.

Els radicals i socialistes tenien 135 diputats i tot just en tenen 16.

Els radicals eren 48 i n'han obtingut ja 13.

Els republicans socialistes (grup Briand), eren 48 i només n'han tret 4.

El grup Poincaré, els republicans d'esquerra, és el que s'ha afanyat més: en tenia 85 i ja en té més de la meitat: 47.

Establim el mateix paral·lel per a les dretes.

Els conservadors en tenien 11 i ja en tenen 7.

La Unió republicana democràtica, grup Marín, suposant que correspongui a aquest partit la classificació de "republicans" de la informació de què disposem—tenia 99 diputats i ja en té 76. No obstant, en aquesta classificació sembla que deuen entrar-hi petits grups de dreta.

L'anterior anàlisi demostra que les dretes han fet molt de pressa el seu joc, cosa que segurament no succeï l'any 1924, que donà una majoria francament d'esquerra.

Però cal també tenir en compte un altre detall molt important, i és que l'esquerra de la Cambra francesa és més nombrosa que la dreta; que és el sector més feble. A l'esquerra hi ha els comunistes, socialistes i radicals-socialistes. A la dreta hi ha els conservadors, el grup Marín i alguns petits grups, molt pocs. Aquesta consideració no disminueix el triomf de la dreta, però fa suposar que les dretes ja tenen la feina gairebé llesta.

El caràcter de les eleccions el donaran els resultats dels tres partits d'esquerra. Serà interessant de saber si els socialistes i els radicals-socialistes han guanyat o perdut vots.

Aquests dos partits són els que formaven l'antic Cartel, la característica de l'altra Cambra. Quant als comunistes, no es demostrà res tant si guanyen llocs, com si en perden—que és el que succeirà. No es demostrà res perquè encara que obtinguin una trentena de llocs, aquesta xifra no més representaria un cinquè per cent, una petita minoria. L'opinió general és que faria bonic que en sortissin menys dels 28 que obtingueren l'any 1924—ara eren 27—però que seria lamentable que quedessin reduïts a vuit, mentre que quedessin reduïts a vuit mentre que quedessin reduïts a vuit.

En canvi, els senyors Poincaré, Blum, Daladier i Montigny són objecte de ballottage i podrien perfectament perdre l'elecció.—Fabra.

COMENTARIS DE PREMSA

Paris, 23. — Les eleccions s'han desenrotllat en tot el país, amb una calma completa i votant els electors en proporció considerable.

En comentar els resultats electorals els diaris fan constar que el nombre elevat de "ballotages", superior als dos terços de mandats electorals, no permetrà saber el significat exacte de les eleccions fins a la segona elecció, que tindrà lloc el diumenge vinent.

Amb tot, fan notar tota l'especial significació que té el no haver resultat elegit cap comunista al primer escrutini.

Els diaris "Le Matin", "Le Journal" i "L'Echo de Paris", declaren que la primera conclusió que es desprèn d'aquestes eleccions és que la política del senyor Poincaré ha rebut una magnífica aprovació.

El diari comunista "L'Humanité" fa una crida a tots els socialistes perquè al segon escrutini del diumenge vinent votin pels diputats comunistes.—Fabra.

Paris, 23. — La Premsa, en comentar la jornada electoral d'ahir, posa de relleu que, a despit de la rivalitat de l'elecció i de l'apassionament dels diversos militants, no es torbà absolutament per res l'ordre i la tranquil·litat.

el contramestre Josep Orasbal i els mariners Josep López i Patrici Uriarte. Un altre vapor pesquer va salvar la resta de la tripulació.

LES ELECCIONS FRANCESSES

Aquell francès amic nostre que ens va dir fa un mes que les eleccions no es decantarien tant cap a l'esquerra com se suposava fa tres mesos o quatre, no sembla que s'hagi equivocat.

A hores d'ara han sortit més conservadors i més centristes que esquerrans. El franc ha estat l'únic mentor en aquestes eleccions. Poincaré ha triomfat i potser un xic massa i tot. Però, anem a pams.

En vint d'elegir 612 diputats i pe aré només n'han sortit 179—segons les informacions que tenim fins a primera hora de la nit. Per influència de vots, el diumenge següent hauran d'ésser elegits altres 433 diputats. L'elecció parcial que no arriba a afectar a una tercera part de la Cambra.

Però—i aquest és un xic important—és realment curiosa que els dretes s'hagin "anyanyat" sortint. Cal convenir, almenys, que els dretes són els que han votat més d'antu i que són els que tenen majoria absoluta en més nombre de districtes.

Com s'explicaria, doncs, que el primer escrutini sigui tan favorable a les dretes?

Anàlitzant objectivament els resultats de diumenge, ens trobem davant dels següents paral·lels:

Els comunistes havien tret l'any 1924 28 diputats: ara encara no n'han tret cap.

Els socialistes tenien 102 diputats: ara només n'han tret 14.

Els radicals i socialistes tenien 135 diputats i tot just en tenen 16.

Els radicals eren 48 i n'han obtingut ja 13.

Els republicans socialistes (grup Briand), eren 48 i només n'han tret 4.

El grup Poincaré, els republicans d'esquerra, és el que s'ha afanyat més: en tenia 85 i ja en té més de la meitat: 47.

Establim el mateix paral·lel per a les dretes.

Els conservadors en tenien 11 i ja en tenen 7.

La Unió republicana democràtica, grup Marín, suposant que correspongui a aquest partit la classificació de "republicans" de la informació de què disposem—tenia 99 diputats i ja en té 76. No obstant, en aquesta classificació sembla que deuen entrar-hi petits grups de dreta.

L'anterior anàlisi demostra que les dretes han fet molt de pressa el seu joc, cosa que segurament no succeï l'any 1924, que donà una majoria francament d'esquerra.

Però cal també tenir en compte un altre detall molt important, i és que l'esquerra de la Cambra francesa és més nombrosa que la dreta; que és el sector més feble. A l'esquerra hi ha els comunistes, socialistes i radicals-socialistes. A la dreta hi ha els conservadors, el grup Marín i alguns petits grups, molt pocs. Aquesta consideració no disminueix el triomf de la dreta, però fa suposar que les dretes ja tenen la feina gairebé llesta.

El caràcter de les eleccions el donaran els resultats dels tres partits d'esquerra. Serà interessant de saber si els socialistes i els radicals-socialistes han guanyat o perdut vots.

Aquests dos partits són els que formaven l'antic Cartel, la característica de l'altra Cambra. Quant als comunistes, no es demostrà res tant si guanyen llocs, com si en perden—que és el que succeirà. No es demostrà res perquè encara que obtinguin una trentena de llocs, aquesta xifra no més representaria un cinquè per cent, una petita minoria. L'opinió general és que faria bonic que en sortissin menys dels 28 que obtingueren l'any 1924—ara eren 27—però que seria lamentable que quedessin reduïts a vuit, mentre que quedessin reduïts a vuit.

En canvi, els senyors Poincaré, Blum, Daladier i Montigny són objecte de ballottage i podrien perfectament perdre l'elecció.—Fabra.

COMENTARIS DE PREMSA

Paris, 23. — Les eleccions s'han desenrotllat en tot el país, amb una calma completa i votant els electors en proporció considerable.

En comentar els resultats electorals els diaris fan constar que el nombre elevat de "ballotages", superior als dos terços de mandats electorals, no permetrà saber el significat exacte de les eleccions fins a la segona elecció, que tindrà lloc el diumenge vinent.

Amb tot, fan notar tota l'especial significació que té el no haver resultat elegit cap comunista al primer escrutini.

Els diaris "Le Matin", "Le Journal" i "L'Echo de Paris", declaren que la primera conclusió que es desprèn d'aquestes eleccions és que la política del senyor Poincaré ha rebut una magnífica aprovació.

El diari comunista "L'Humanité" fa una crida a tots els socialistes perquè al segon escrutini del diumenge vinent votin pels diputats comunistes.—Fabra.

Paris, 23. — La Premsa, en comentar la jornada electoral d'ahir, posa de relleu que, a despit de la rivalitat de l'elecció i de l'apassionament dels diversos militants, no es torbà absolutament per res l'ordre i la tranquil·litat.

el contramestre Josep Orasbal i els mariners Josep López i Patrici Uriarte. Un altre vapor pesquer va salvar la resta de la tripulació.

ESTRANGER

Les eleccions legislatives franceses s'han caracteritzat pel considerable nombre de resultats indecisos (ballotges) que caldrà resoldre en un nou escrutini. Els comunistes no han aconseguit fer triomfar cap candidat en la primera elecció.

Wilkins i Eyselson han arribat a l'Espitzberg, procedents d'Alaska, després de sobrevolar el Pol. Han volat vint hores i mitja i han recorregut 3.200 quilòmetres per les regions àrtiques.

LES ELECCIONS FRANCESSES

Aquell francès amic nostre que ens va dir fa un mes que les eleccions no es decantarien tant cap a l'esquerra com se suposava fa tres mesos o quatre, no sembla que s'hagi equivocat.

A hores d'ara han sortit més conservadors i més centristes que esquerrans. El franc ha estat l'únic mentor en aquestes eleccions. Poincaré ha triomfat i potser un xic massa i tot. Però, anem a pams.

En vint d'elegir 612 diputats i pe aré només n'han sortit 179—segons les informacions que tenim fins a primera hora de la nit. Per influència de vots, el diumenge següent hauran d'ésser elegits altres 433 diputats. L'elecció parcial que no arriba a afectar a una tercera part de la Cambra.

Però—i aquest és un xic important—és realment curiosa que els dretes s'hagin "anyanyat" sortint. Cal convenir, almenys, que els dretes són els que han votat més d'antu i que són els que tenen majoria absoluta en més nombre de districtes.

Com s'explicaria, doncs, que el primer escrutini sigui tan favorable a les dretes?

Anàlitzant objectivament els resultats de diumenge, ens trobem davant dels següents paral·lels:

Els comunistes havien tret l'any 1924 28 diputats: ara encara no n'han tret cap.

en la qual diu que el dia 12 de l'actual el cap rebel Sandoz s'apodera, al front de les seves forces, de la mina i s'emporta l'or extret, mercaderies i bestiar. S'emporta també els obrers de la mina.

Els marins americans foren enviats en persecució de Sandoz.—Fabra.

XINA

LA SITUACIO AL XANTUNG
Washington, 23.—El consol americà a Xefu ha demanat la tramesa immediata d'un creuer, davant la temença d'una derrota imminent de l'exèrcit del Xantung, el qual provocaria l'ocupació de Xefu.—Fabra.

INDIA

LA VAGA TEXTIL
Bombay, 23.—Només treballen cinc fàbriques de filats. A la regió de Parel se sap que la policia ha fet ús de les armes, però s'ignoren més detalls.—Fabra.

70.000 VAGUISTES
Bombay, 23.—El nombre d'obres de les fàbriques de filats, en vaga, s'eleva a 70.000.—Fabra.

COLLISIO AMB LA POLICIA
Bombay, 23.—La policia ha estat voltada per una manifestació de vaguistes.

Un inspector de policia, davant l'actitud poc tranquil·la i amenaçadora dels manifestants, ha disparat i ha fet un mort i diversos ferits.—Fabra.

OCEANIA

LA SITUACIO A LES ILLES SAMOA

Wellington, 23.—El major general sir Robert Richardson, ex-administrador de les illes Samoa, anirà a Ginebra amb objecte de representar a Nova Zelanda en la Comissió de mandats. Ha decidit que l'agitació regnant en aquestes illes no és deguda a l'administració de Nova Zelanda, que constantment ha procurat viure en bones relacions amb els indígenes. Aquesta agitació—ha afegit—és el resultat de la propaganda d'un petit grup d'europers que tracten de difamar Nova Zelanda, mandatària d'aquelles illes.—Fabra.

AVIACIO

WILKINS I EYELSON ARRIBEN A L'ESPIZBERG DESPRES DE SOBREVOLAR EL POL

Detroit, 22.—El diari "Detroit News" rebé el següent missatge dels aviadors Wilkins i Eyselton: "Hem atès Green Harbour (Spitzberg) a les onze, després de vint hores i mitja de vol, amb una parada de cinc dies provocada pel mal temps. Saludem a la Societat d'aviació i al club dels aviadors."

Aquest telegrama trenca finalment un silenci de 17 dies. Hom estava molt inquiet per la sort dels dits aviadors, tota vegada que el dia 4 d'abril els telegrafistes havien intentat vanament d'obtenir notícies seves.—Fabra.

ALTRES DETALLS DEL VOL

Oslo, 22.—Els radiogrames rebuts de Green Harbour, a l'Espeitzberg, anunciant l'arribada del capità Wilkins i el seu company Eyselton, procedents de Punta Barrow, Alaska, diuen que emperen en el vol transpolar exactament 21 hores 32 minuts per a recórrer els 3.200 quilòmetres de recorregut. Els aviadors aterren prop de Doedmansoia, petita illa inhabitada situada a la costa nord d'Isfjord, en l'Espeitzberg. Els aviadors es proposaven arribar a Svalbard, centre poblat de l'Espeitzberg, però una tempesta de neu els obligà a aterrar 40 quilòmetres abans. Amb tot i la duresa de

la prova, declararen trobar-se en excel·lents condicions.—Fabra.

ELS AVIADORS RECORREREN 3.200 KILOMETRES PER LES REGIONS POLARS

Nova York, 23.—El vol del capità australià Wilkins i del seu pilot Eyselton és objecte de tota mena de comentaris i dels elogis més extremats. Wilkins i Eyselton sortiren de Punta Barrow, a l'Alaska, recorrent prop de 3.200 quilòmetres per les regions polars i volant necessàriament per damunt del pol per arribar a l'Espeitzberg. Aquests aviadors volaren vint hores i mitja sense fer escala a una velocitat de 170 quilòmetres per hora, per damunt una terra desolada en la qual qualsevol aterratge era mortal.

En realitat la gesta de Wilkins representa la segona conquesta del pol Nord, corresponent la primera a l'explorador Amundsen, que arribà a aquell lloc pel maig de 1925. El viatge del comandant Byrd en 1926, no està voltat d'aquelles seguretats respecte a que realment hagués aconseguit el pol artíctic.

La notícia del raid polar ha causat una veritable emoció en els centres aeronàutics. Feia dies que ignoraven notícies de Wilkins i d'Eyselton, tement-se adonar-se la seva existència. La notícia de la seva arribada a l'Espeitzberg ha causat una gran alegria, al mateix temps que una gran sorpresa, car no se sabia almenys que hagués emprès el vol.

Wilkins i Eyselton es trobaven des del 19 de març a Punta Barrow, assaïjats pel mal temps. Des d'allí pogueren partir volant sobre el Pot i aterrar a l'Espeitzberg.—Fabra.

COMENTARIS

Nova York, 23.—La notícia del sorprenent vol transpolar realitzada per l'aviador Wilkins i el seu mecànic Eyselton fou anunciada al públic per mitjà de pissares i edicions especials dels diaris, els quals en comentar-lo diuen que és el fet més audaç de tots els que a realitzat l'aviació fins a la data.

Totes les editorials dels diaris van consagrar a la proesa de Wilkins, el qual ha vist finalment recompensada la seva perseverança, car ja havia emprès diverses temptatives per a volar per damunt del Pol. La primera d'elles fou en abril de 1928, i fracassà a conseqüència d'una avaria soferta en l'aparell. La segona fou organitzada en gener de 1927 amb tres aparells, però un quedà destruït en un vol d'assaig. A pesar d'això, Wilkins i els seus companys sortiren amb els altres dos avions cap a Punta Barrow, on havien preparat una base de proveïment amb vistes a una prolongada estada a les regions polars. Però novament els aviadors hagueren de tornar als Estats Units a causa d'haver quedat destruït el savions en diversos accidents soferts.

Wilkins és australià i el seu company Eyselton és fill de la regió de l'Alaska.

Així que s'assabentaren de l'aterratge a l'Espeitzberg de Wilkins i Eyselton, el secretari d'Estat, senyor Kellogg, el secretari de Guerra, senyor Davis, i el de Marina, senyor Wilbur, els telegrafaren felicitant-los per la seva proesa, que qualifiquen d'admirable.—Fabra.

MANIFESTACIONS D'AMUNDSEN I DE FREUCHEN

Copenhaguen, 22.—Preguntat a propòsit del vol del capità Wilkins per damunt del Pol Nord, l'explorador Amundsen ha expressat la seva opinió que cap altre raid pot compararse al de l'aviador australià. L'explorador àrtic danès, senyor Freuchen, per la seva part, ha declarat

que si bé ningú va dubtar de la paraula donada pel comandant Byrd, quan en 1926 anuncià haver assolit el Pol Nord, abans de tornar a Svalbard, hom va admetre generalment que les seves observacions podien ésser fruit d'un error. En el cas que el capità Wilkins—ha continuat dient—hom no pot admetre que no hagi volat per damunt del Pol. L'admiració a què s'ha fet creditor per se arribat ràpid, és justificada.—Fabra.

L'OPINIÓ DE BYRD

Nova York, 23.—El comandant Byrd, preguntat sobre l'opinió que li mereixia la proesa de Wilkins, l'ha qualificada de major importància que el seu propi vol al Pol Nord realitzat en 1926.—Fabra.

FITZMAURICE TORNA A GREENLEY ISLAND

Montreal, 23.—Comunicat de Murray Bay que l'aviador Balchen, amb el major Fitz Maurice, continuà probablement avui el vol cap a Greenley Island. Balchen va sortir ahir i portava material de socors per al "Bremen" i especialment peces de recanvi.

Hom creu que l'aviador Balchen podrà estar d'aquí a dos dies de tornada a Murray Bay, i que en aquest vol ja podrà acompanyar-lo el "Bremen".—Fabra.

Nova York, 23.—Un telegrama de la illa Seven anuncia que laeroplà que transportava les peces de recanvi destinades al "Bremen", ha arribat a la illa de Greenley aquest matí.—Fabra.

UN RAID ANGLATERA-AUSTRALIA

Londres, 23.—Portant tan sols una maleta de viatge com a únic equipatge, aquest matí ha emprès el vol a l'aeròdrom de Lympne, el comandant d'aviació australià Kanning, el qual en el seu monoplà de 35 cavalls intenta efectuar el raid Anglaterra-Austràlia.—Fabra.

UN AVIO DE SERVEI MARSELLA-BARCELONA ATERRA FORÇADAMENT A PERPINYA

Perpinya, 22.—Un avió dels que fan el servei entre Marsella i Barcelona, s'ha vist obligat a aterrar a les proximitats d'aquesta ciutat, en un camp.

No obstant i haver sofert l'aparell algunes avaries, ni els passatgers ni els tripulants han sofert cap accident.—Fabra.

ESPORTS

LA FEDERACIO D'HOCKEY

París, 23.—La Federació internacional d'Hockey ha decidit, per al torneig olímpic d'Hockey, que per tal d'evitar la desigualtat de la classificació, s'aplicarà entre iguals el sistema de l'avantatge per punts i còcients.

El torneig olímpic començarà el 17 de maig i acabarà el 26, quedant suïmrit el descans de divendres, dia 18. A la dita reunió ha assistit el representant d'Espanya.—Fabra.

LA MUSICA

LICEU

BALLS VIENESOS

Han continuat amb èxit, durant les darreres vetllades del Liceu, les representacions de "Coppelia" i de "Scheherazade", les dues obres que fins ara han interpretat amb més èxit els artistes vienesos.

En els programes han aparegut també novetats aquests dies. Ultra les repeses de les "Dances vieneses" i de "Teddybar", ens han estat oferides les estrenes de "Els pretendents de la ballarina", ballet en un acte, música de Rameau, i del ballet "Bal costumé", també en un acte, i amb música d'A. Rubinstein.

De les estrenades "Dances vieneses" en fan una remarcable creació tots els artistes que hi prenen part. La música del prolífic Joan Strauss—uns Valsos d'engrescadora embrandida i una animada polca—és dansada amb elegància, matisada i ben encaixat i disciplinat, les senyorettes Hedy Pfundmeyer i Hedy Fraenzl i el senyor Toni Birkmeyer.

"Els pretendents de la ballarina" és un ballet còmic amb coreografia de L. Dubois, que no ofereix cap novetat notable, però és discret i graciós. La partitura és composta amb música de Rameau. Aquest ballet, només per la qualitat de la música que conté podria ésser cosa exquisida, però l'execució que ens serveix l'orquestra dirigida (?) pel senyor Josef Klein deslluï completament la representació. És lamentable que les millors partitures que ens han fet escoltar els Balls Vienesos hagin hagut de rebre aquest tracte. Ens dollem fa pocs dies del que ocorregué amb la de Mozart, i ara amb la de Rameau l'atropell encara ha estat més greu.

La partitura del ballet "Bal costumé", d'A. Rubinstein, té poc interès. Danses bastant vulgars, entre les quals n'hi ha una que vol ésser d'estil espanyol, ben poc afortunada. Cal remarcar la tasca, en aquestes obres, de les senyorettes Pichler, Pfundmeyer, Berka i Raab, i dels senyors Fraenzl i Birkmeyer.

B. S.

SALA MOZART

RECITAL MARIA TERESA BORRAS TORRES
Dissabte passat tingué lloc a la Sala Mozart la presentació d'una jove cantant, la senyoreta Maria Teresa Borras Torres, que oferí les primeries del seu art a un auditori selecte i força nombros.

En la senyoreta Borras una copran de veu ben agrada i d'empl-

lent qualitat. La seva educació artística ha estat acurada, i a jutjar per les aptituds mostrades en aquesta primera manifestació, cal esperar que assolirà èxits brillants en la carrera que comença.

El que obtingué en el recital a què ens referim ara, sens dubte, per a la jove artista, un encoratjament afegidor.

En el programa que cantà hi havia composicions de Beethoven, Bach, Brahms, Schubert, Grieg i Musorgsky, i dels autors catalans, Millet, J. Borràs de Palau, Morera, Alfonso, senyoreta A. Pagès i Pujol. Totes les dignes molt expressivament, acompanyada per un quartet que formaven els senyors Ramon Salses (piano), Melchor Borràs Torres (violí), Ramon Llana (baixa) i Francesc Solà (violoncel). Fou una novetat, que l'auditori celebrà molt. Les transcripcions dels acompanyaments de piano per a aquest grup d'instruments, fetes per la senyoreta Antonia Pagès i els senyors Frederic Alfonso i Joan Borràs de Palau, foren molt aplaudides.

El quartet esmentat interpretà a la segona part una obra de Haendel i una altra de J. L. Krebs, acabada l'execució de les quals rebieren els joves concertistes una calorosa ovació.

La senyoreta Borràs fou obsequiada amb profusió de flors i molt felicitada per l'èxit del seu debut.

NOTES OFICIOSES

ASSOCIACIO D'AMICS DE LA MUSICA

Avui, dimecres, aquesta Associació donarà el tretzè concert del present curs. El programa d'aquest concert, confiat a la notable cantant vienesa Lily Ulanowsky, està format per un selecte enfilat de cançons d'autors italians, austríacs i alemanys antics i moderns, que la senyora Ulanowsky, especialitzada en el "lied", cantarà acompanyada per En Pere Vallibera.

Demà, dimecres, l'esmentada Associació donarà el catorzè concert, i presentarà als seus socis la famosa violinista hongaresa Jelly d'Aranyi, la qual, acompanyada per la pianista Etel Holiday, executarà la "Sonata en la major", de Handel; la "Romanza en sol", de Beethoven; el "Concert en mi", de J. S. Bach, composicions diverses de Dittersdorf, Gatty, Figuerido i Gluck, clouent el programa amb la famosa obra Tzagané, de Ravel, dedicada pel gran compositor francès a Jelly d'Aranyi, qui va donar la primera audició a París acompanyada pel seu autor.

EL GOVERN CIVIL

LA FESTA DE SANT JORDI
Ahir al migdia el governador va dir que els actes que s'havien celebrat a la Diputació amb motiu de la festa de Sant Jordi havien revestit una gran brillantor.

EL CONFLICTE OBRER A L'ALT LLOBREGAT
Anit el governador va dir que el conflicte obrer de l'Alt Llobregat seguia igual que en dies anteriors.

Al seu despatx hi havia, a les vint del vespre, el delegat regi del Treball, senyor Peris Cassanyes. Una comissió de patrons és a Madrid a conferenciar amb el Govern. Anteriorment hi havia marxat una comissió de obrers.

DILIGENCIES JUDICIALS MILITARS
Han marxat a Puigcerdà a practicar diligències judicials militars el coronel d'infanteria senyor Ramon López Domènech i el capità senyor Joaquim Garcia Vico.

CONSELL DE GUERRA AJORNAT
El Consell de guerra d'oficials generals que s'havia de celebrar ahir, a les onze del matí, a la sala de justícia de la caserna de Roger de Llúria, per veure i fallar la causa instruída contra el capità de cavalleria retirat senyor S. P. H., processat per un suposat delictes comú, es reunirà avui a la mateixa hora.

CAUSA SOBRESEIDA
Ha estat sobreseïda definitivament la causa instruída contra l'artiller del primer regiment d'artilleria lleugera En Joan Coromines Casals, al qual s'havia acusat de suposat delictes de maltracte d'obra a superior en actes de servei.

T. S. R.

PROGRAMES PER A AVUI

RADIO BARCELONA. 344' m.
11'00: Nota meteorològica radiotelegràfica per a les línies aèries.
12'00: Campanades horàries de la Catedral. Nota del Servei Meteorològic. Estat del temps.

12'05: Retransmissió des d'Unió Radio EAJ 7 Madrid.
12'30: Curs d'anglès a càrrec de l'Acadèmia Berlitz.

12'40: Butlletí meteorològic de Catalunya. Pronòstic del temps. Cotitzacions de la Borsa de Barcelona. Santa del dia. Crònica d'art, esports i modes.

Acte de concert: Oriental Jazz Orchestra, de Mataró; Dolores Duran (cantant), Refel Riba "Athlis" (recitador), Joaquim Constans (violonista), Orquestra Radio Catalana.
24'00: Tancament de l'estació.

24'00: Cotitzacions dels mercats internacionals i canvi de valors. Tancament de la Borsa.

18'10: Radiotelefonía femenina. Mòdes, per la senyoreta Pompadour. Temes àtils, per la senyoreta Georgeita.

18'30: El Santat Radio.
19'00: Tancament de l'estació.
19'30: Obertura de l'estació. Sextet Ràdio, discos i recitacions.

19'00: Cotitzacions dels mercats internacionals i canvi de valors. Tancament de la Borsa.

18'10: Radiotelefonía femenina. Mòdes, per la senyoreta Pompadour. Temes àtils, per la senyoreta Georgeita.

DARRERA HORA

DE BARCELONA

LA FESTA PATRONIMICA DEL CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA

Ahir, 5 les deu del vespre, tingué lloc al Centre Excursionista de Catalunya la vetllada a honor de Sant Jordi, patró de l'entitat.

La sala d'actes del Centre estava plena d'un públic selectíssim, entre el qual abundava l'element femení.

La presidència fou ocupada pel senyor Maspons i Anglada, el qual tenia a la dreta els senyors Francesc Mateu, Casades, Olivella, Blasi i Regaraz; i a l'esquerra els senyors Ríu Patxot, Ruiz i Porta, Santamaría i Munñé, Cabot i Gallardo.

Obert l'acte pel president, el senyor Santamaría i Munñé llegí un interessant treball sobre el Sant Patró de Catalunya. Tot seguit el senyor Ruiz i Porta féu un bell parlament al·lusiú a l'acte, en acabar el qual el president del Centre pronuncià un parlament ponderant l'alt significat de la festa. Explicà la gestió de l'entitat que, té l'honor de presidir i en donar compte que enguany la medalla d'or instituída pel senyor Patxot i Jubert havia estat adjudicada al senyor Francesc Mateu, pregà al propi fundador que li en fés lliurament personalment.

Tothom, a peu dret, aplaudí l'esmentat acte, que resultà altament simpàtic.

El senyor Francesc Mateu, en un breu parlament, remercià l'honor en nom propi i de les activitats que ell representava, i després llegí una bella poesia seva, en la qual lloava la tasca de l'excursionista.

El senyor Cabot féu ús de la paraula per dir que per adherir-se a l'homenatge llegiria una poesia d'En Mateu, plena d'íntima emoció, la qual fou llargament aplaudida.

Tot seguit la presidència s'adreçà a les sales del Centre i inaugurà l'exposició de les fotografies presentades al concurs organitzat per la secció corresponent del Centre, les quals constituïen una bellíssima col·lecció de paisatges d'alta muntanya de la nostra terra.

Tots els invitats sortiren altament satisfets de tan simpàtica festa.

MORT A CONSEQUENCIA D'UN ATROPELL

Ahir al vespre morí a l'Hospital Clínic, Joan Font Salles, a conseqüència de les ferides que li produí un tren que l'atropellà ahir al matí al carrer de Catalunya.

TIMADORS DETINGUTS

Ahir arribà a aquesta ciutat, procedent de Mallorca, un senyor anomenat Joan Gual. Al carrer del Comte del Asalto se li presentaren dos individus, que li proposaren un negoci molt avantatjós. El Gual fingí que creia interessar-li. Els digné que entressin a un cafè i que allí acabarien de parlar-ne. Entraren a un cafè i després de concretar sobre les pessetes que havia de lliurar-los els digné que solament portava 100 pessetes, però que anava a casa seva a cercar-ne i que tornaria tot seguit. En Gual anà a avisar la policia, que detingué els dos timadors, que s'anomenen Joan Llorca i Manuel Giménez.

PETIT INCENDI EN UNA FONERIA DE METALL

Ahir, a dos quarts de dotze de la nit, es declarà un incendi en una foneria de metall del carrer d'Aribau, 172, propietat d'Enric Cervera, a causa d'haver-se encès un pilot de carbó. Hi acudiren els bombers del parc, a les ordres del cap senyor Gutiérrez i apagaren el foc en pocs moments.

DE MADRID

AMPLIACIO DEL CONSELL

Madrid, 23.—El Consell d'aquesta nit ha estat curt. Ha durat escassament una hora i els afers solmesos a deliberació dels ministres han estat de

22'00: Campanades horàries de la Catedral. Nota del Servei Meteorològic. Estat del temps.

22'05: Retransmissió des d'Unió Radio EAJ 7 Madrid.

22'30: Curs d'anglès a càrrec de l'Acadèmia Berlitz.

22'40: Butlletí meteorològic de Catalunya. Pronòstic del temps. Cotitzacions de la Borsa de Barcelona. Santa del dia. Crònica d'art, esports i modes.

Acte de concert: Oriental Jazz Orchestra, de Mataró; Dolores Duran (cantant), Refel Riba "Athlis" (recitador), Joaquim Constans (violonista), Orquestra Radio Catalana.

24'00: Tancament de l'estació.

caràcter administratiu i de projectes de tramit, que el general Primo de Rivera pot qualificar la reunió de Consell.

El ministre de Marina ha portat dos expedients de tramit. Per un d'ells s'autoritza al ministre per a adquirir carbó amb destinació als xifassats "Alfonso XIII" i "Jaime I". Per l'altre, se li concedeix també autorització per a adquirir projectors per al creuer "Victoria Eugenia".

Després d'examinar diversos expedients d'exemció de subhasta a Guerra, s'ha passat a l'estud dels assumptes de Foment, entre els que descolia el de pla de noves carreteres amb càrrec al pressupost extraordinari per a 1928.

Aquest pla aferta a vuit carreteres en diferents províncies, i el seu pressupost és de tres milions de pessetes.

El ministre del Treball ha començat a exposar el seu projecte de decret d'ampliació de la llei d'auxilis a les famílies nombroses. S'inspira en un criteri de més amplitud. El senyor Añón ha arribat en el seu examen fins al cas vuitè de l'article primer, i l'estudi ha quedat pendent de reunions successives.

Per últim, el ministre d'Instrucció ha portat al Consell les reclamacions de les poblacions que solliciten instituts de segona ensenyança. No ha pogut acabar perquè el President ha suspès el Consell, per haver d'assistir a un àpat organitzat pel ministre de Polònia.

SE CELEBRARA A SANT SEBASTIA EL COMBAT UZCUDUN-BERTAZZOLO

Sant Sebastià, 23.—El Centre de Turisme ha acordat aquesta tarda proposar al ple de la dita entitat que el 24 de juny se celebri el match Uzcudun-Bertazzolo. El Centre de Turisme ofereix una subvenció de cinc mil duros.

S'organitzaran trens especials perquè puguin assistir al match els aficionats de tot Espanya.

En aquest encontre ambdós pugils es disputaran el Campionat d'Europa.

ACCIDENT D'AVIACIO

Cartagena, 23.—A l'aeròdrom de los Alcázares, en sortir cap a Granada una esquadra d'aparells "Breguet", un dels aparells, a causa del mal funcionament del motor, ha entrat en barrena.

El sergent Lluís López Sabaley, que el pilotava, ha sofert greus ferides, a conseqüència del fort cop rebut.

Portat a l'Hospital Militar se li ha apreciat commoció cerebral i fractura d'un braç.

L'aparell ha sofert greus avaries. L'estat dels jugadors PORTES I SAMITIER

Gijón, 23.—L'estat del jugador Portes, que va resultar lesionat en el partit Espanya-Itàlia, ha experimentat una ràpida millora, puix ha desaparegut la infecció i això li ha permès de llevar-se aquesta tarda. Demà empenirà el viatge cap a Barcelona.

En Samitier, pel contrari, no ha abandonat el llit, ignorant-se si la lesió li permetrà de poder jugar diumenge vinent el partit de campionat contra l'Oviedo.

Els metges que el visiten confien que Samitier podrà prendre part en el partit de diumenge.

COMENTARIS AL PARTIT DE GIJON

LA LESIO DE PORTES
Diu de Gijón que del partit Itàlia-Espanya guardarà pitjor memòria Portes.

Quan li passà la desgràcia, seguí jugant, però la seva classe baixà força. Acabat l'encontre, el jugador espanyolista tenia febre de 39 graus. Calgué al·litar-lo, puix que es queixava de forts dolors en el peitonueu. Tot el món s'esfereï; es temia que pogués sobreviure un atac de peritonitis. Afortunadament, el cop no fou tan greu.

Han estat consultats els jugadors de l'equip italià per a celebrar un encontre a Madrid entre els argentins i ells. A això han respost que no hi tenen inconvenient, si se'ls garanteix la tornada en avió a Gènova. Aquest acord s'ha comunicat als argentins que es troben a Barcelona, i s'espera la resposta.

Després del partit, es recolliren algunes opinions.

Berraondo creu que l'equip havia de donar més rendiment. La retirada de Samitier desmoralitzà l'equip. Sobretot, m'ha agradat Quesada. Samitier no tingué davanters, ni mitjos, ni gairebé equip. Contentem-nos amb l'empat. Zamora ha estat el jugador formidable de sempre. M'ha agradat Portes. Si no canviem moltes coses, anem al fracàs.

Lluís Urquijo: L'esdevingut eren faves comptades. No vull dir més. Lara, president de la Federació Centre: Quan a un seleccionador se li donen tota mena de facilitats com a Berraondo, si no compleix la

seva missió, la seva obligació és marxar.

Marcel, àrbitre del match: Els espanyols m'han defraudat. Els italians jugaren més i sols Zamora i Quesada el salvaren de la derrota. Rancone, seleccionador italià: Havíem de guanyar. El meu equip, sense fer gran joc, superà els espanyols.

Balonzieri, capità de l'equip italià: Mereixíem guanyar. Desconecia l'equip espanyol; no creia trobar-lo tan baix de joc.

Pontana, delegat italià: Si els italians haguessin fet el joc que els és normal, Espanya hauria sucumbit per quatre o cinc gols.

</

ELS ESPORTS

FUTBOL

L'equip olímpic dels argentins netament batut pel Barcelona, per 4 a 1

Un partit jugat en pessimes condicions a causa del fred, el vent i la pluja, que va deslluir el que podia ésser un bon partit

El temps no ha volgut associar-se a la brillant recepció que els nostres futbolistes preparaven als representants del futbol argentí. Sota una temperatura glacial, amb pluja persistent i vent molest, hagueren de jugar els argentins al camp de Les Corts: és a dir, en un ambient al qual no estan pas acostumats, igual que els nostres, és clar. La primera conseqüència d'aquesta contrarietat fou que el públic, bo i ésser nombrosos, no ho fou pas tant com el desig de veure els futbolistes argentins hauria reunit en condicions atmosfèriques normals.

Així i tot ens podem dir que els nostres hostes són sincers quan diuen que s'han endut una bona impressió d'aquí i quan tornin a la seva llar, si seuen algun motiu de greuge o ressentiment amb altres elements de la Península, creiem que faran les distincions obligades.

EL QUE VA DEMOSTRAR ÉSSER L'EQUIP ARGENTÍ

La victòria assolida en les carreres Olímpiques dels uruguaïes durant una tan gran ressonància al futbol sudamericà que gràcies a ella els equips de Montevideo trobaren el mitjà de fer profitoses excursions econòmiques a través dels diversos països europeus i també a Nord-Amèrica. La visita del "Boca Juniors" (argentí) i la del "Colo-Colo" (xilè) no foren altra cosa que resultat d'aquell triomf escarçat que havien tingut els seus col·legues de la República uruguaïa.

Però ja en ocasió de comentar "l'únic partit que veíem als del "Boca Juniors" al camp de l'Esportiu, vam dir que el futbol argentí mancava de la classe i de la força, alhora que de l'efectivitat desplegada pels uruguaïes, en els quals era evident que llurs entrenadors havien sabut agermanar en forma gairebé ideal el millor de cadascuna de les dues escoles que a Europa es disputaven la supremacia del futbol: l'ancoratge joc estret i el que més tard imposaren els futbolistes de l'Europa Central i que aconseguí el seu major esplendor amb aquell inoblidable sistema emprat pels de l'Àustria, de Praga.

En el partit d'abans d'ahir a Les Corts, novament hem vist amb els argentins un equip de bona qualitat, però de classe inabordable. Parlem ara del sistema conjunt de joc, no pas de les seves individualitats. Sembla, per la forma com juguen, que llurs components ho confien tot a l'atac; però si en alguns moments sorprenen l'extraordinària agilitat que callegen, desconcertant altres vegades la poca rapidesa en desfer-se de la bola o la manca de precisió en rematar la jugada.

Que els futbolistes argentins tenguin uns excel·lents orientadors ens ho demostra la bona disposició de les línies, fetes generalment a base dels dos interiors retardats, igual que els mitjos ales, que també es concentren més sobre la ratlla defensiva, deixant en canvi al mig-centre la feina d'atacar quan no es veu obligat a tallar joc. Aquest sistema dels tres davanters recolzats pels dos interiors, quan es tenen homes ràpids, és de veritable eficàcia. Podria dir-se que tota l'atenció del joc ha de concentrar-se en l'esforç de l'atac. Però requereix uns executants amb moltes virtutats perquè el sistema no falli, i diumenge observarem que l'atac fracassava en forma extraordinària.

¡Sí.....!
però el
TALBOT
és millor

nia, precisament per la lentitud en rematar la jugada o passar-se la bola.

No obstant, ja hem dit abans que el factor terreny, veritablement angoïnós i poc a propòsit per a un partit d'exhibició, pot admetre's com un descàrrec per als argentins, poc habituats a jugar amb aquests riusors. Però si tal vegada la impressió de la ratlla atacant hauria pogut millorar en part, és segur que no hauria estat gran cosa més, car els argentins han actuat a Les Corts sense un veritable mig-centre. El que diumenge ocupava el lloc era de categoria infinitament inferior als seus companys i a més, la seva len-

A causa de la forta i persistent pluja que va caure diumenge, particularment a la tarda, van haver-se de suspendre la majoria dels retes esportius que s'havien anunciat

itud, en tots els aspectes, no era la més a propòsit per harmonitzar degudament amb el joc que havia de desplegar.

Per tot això repetim que si en molts moments va poder apreciar-se en els argentins un equip de bona qualitat, cal admetre que no pot estimar-se com una cosa acabada. Pel contrari, ofereix molts buits i sobretot, manca d'aquella energia, d'aquella empenya que portaven els uruguaïes, els quals aguantaven el partit sense els grossos desnívells que ens mostraren ara els argentins, prova que llur moral no era pas massa consistent.

LES INDIVIDUALITATS DE L'EQUIP

En primer terme hem de lamentar la lesió que sofrí Bosio poc abans d'arribar-se al descans, i que obligà a la segona part a què el relleués Díaz, segons se'ns diu, el porter titular de l'equip i que hem de convenir que no ens va pas agradar, ni de bon tros, com Bosio. Aquest, si bé fallà el tercer gol, possiblement parable, va fer jugades molt excel·lents. En el seu substitut confessem que no hi vam veure absolutament res, potser perquè no està encara restablert de la dolència que pateix des del seu desembarc a Europa.

Va agrair-nos la parella de backs Bidoglio-Paternoster, de joc una mica fred, però d'eficàcia. Potser Bidoglio se'ns mostrà més segur que el seu soci, que entra amb més violència.

En els mitjos, ja hem dit que el centre, que era Zumelzu, no ens havia agradat gens i fou el que consideràrem inferior a tots. Ben segur que de jugar un mig-centre més efectiu la impressió de l'equip hauria estat tota una altra. En els dos mitjos-ales, a càrrec d'Evaristo i Orlandini, hem de reconèixer que hi ha un element de primera força; ens referim al dretà, que féu magnífiques jugades.

En els davanters, va ésser el millor de tots, al nostre entendre, l'extrem esquerre Orsi. Home molt ràpid i al qual la mateixa rapidesa el portava molt sovint a col·locar-se off-side. Ell fou l'autor del gol i és evident que s'hagués donat més joc al seu cantó les ocasions de perill per a la porta blau-grana haurien estat més freqüents del que en realitat ho foren. També va agrair-nos l'interior esquerre Perduca, que com a xutador (condició de la qual gairebé es mostraren verges els equips argentins) fou el que va prodigar-se. El centre Ferrer abusa tal vegada de les passes llargues als extrems, sense fixar-se gaire en la col·locació dels defensors contraris. Com a xutador, nul, totalment. L'extrem dretà Carriacberry fallà dues ocasions ben oportunes i ben seves per a intentar el gol; quant al seu company Ochao, no passa de la discreció.

LES POSSIBILITATS DELS ARGENTINS A L'OLIMPIADA

La discreció... heus aquí la paraula que com a resum de les nostres impressions podríem dir de l'equip argentí. Si bé estem ara una mica allunyats del curs que està fent el futbol fronterer enllà, ens sembla que molt ha d'haver davallat el seu nivell perquè els argentins puguin arribar a fer en les properes Olimpíades el brillant paper dels seus conveïns. No ha d'oblidar-se que en bona part, el triomf de l'Uruguai va enlluernar per la sorpresa, perquè a Europa no es tenia notícia dels progressos que havia fet el futbol en aquella República Oriental i no es donava importància—potser ignorant-los—als sensacionals victòries assolides sobre els equips europeus (entre ells alguns de professionals britànics) que en 1918-1922 havien assolit els uruguaïes a casa seva.

Nosaltres, que no som pas sospitosos de xovinisme, també hem de reconèixer que la ràpida i inesperada eliminació de la selecció pen-

insular en aquell tornej va afavorir extraordinàriament les possibilitats de l'Uruguai, i finalment, el no haver pres part en aquelles Olimpíades els equips representants d'Àustria, Dinamarca, Anglaterra, etc., contribuï a l'estela gloriosa que va formar-se al voltant dels uruguaïes.

Es repetirà enguany amb els argentins? Per la nostra part, si l'equip argentí d'aquí a llavors no millera la seva classe, tenim els nostres motius per a dubtar que l'èxit coroní la seva natural ambició de sortir triomfadors, i pel contrari, ens temem que els fets desvirtuin les paraules excessives que produeixen els nostres benvolguts hostes sobre la pretesa superioritat del seu futbol.

L'EQUIP BLAU-GRANA

El Barcelona jugà, com és sabut, incomplet. La seva davantera mancada de Piera, Samitier i Sagüer, havia estat reforçada, no obstant, pels jugadors irundarres Sagazazu, Lluís Regueiro i Garmendia, que jugaren, respectivament, d'extrem dretà, d'interior dretà i d'extrem esquerre.

El reforç d'aquests homes va permetre que la davantera blau-grana fes, a despit de les condicions infernals en què es jugava, un partit força més que discret i que ens ha deixat la mel al llavis, car no hi ha dubte que de jugar-se en condicions normals hauria resultat una gran exhibició.

La glòria de la victòria recau tota al jugador canari Arocha, el qual va mostrar novament les seves bones condicions de xutador, i a més, d'home que sap aprofitar totes les aventures per a donar el cop. Dos admirables xuts i dues oportunitats magnífiques van valer els quatre gols a l'equip blau-grana: tots ells fets per l'Arocha, que va escollir grans ocasions. Realment, en conjunt l'Arocha no féu pas un partit tan sensacional com sembla voler ésser, des del moment que per si sol va entrar els quatre gols; però, amb tot, ja estariem contents que tots els diumenges hom li pogués elogiar, com en aquest, la seva decisió i oportunitat.

Cal convenir que tots els equips blau-grana, a despit del camp relleuós i de la pluja, van estar a l'altura dels seus col·legues d'I-

BILLARS SOLER Especials per a campeonat Viladomst. 122

rún i en aquest aspecte no van pas defraudar el públic. El debut de Roig com a mig-centre pot considerar-se d'afortunat. Pot fer més encara i en algun moment els ales hagueren de replenar-se al centre per ajudar-lo; així i tot, aguantà ferm. En Marti va reapareixer en el lloc de mig ala. Li tocava marcar l'home més ràpid i el més perillós dels argentins, i Carulla, en general, va estar encertat.

A la defensa es presentava Messeguer, el qual no va pas tenir un començament gaire afortunat, però més tard va millorar la forma, ben secundat per Walter, el qual va estar molt bé. Plattko no va pas tenir molta feina i se'n sortí bé, llevat del gol, que no va fer res per deturar, perquè creia que era off-side. Així i tot, no podia allejar que confongués el xiulet de l'àrbitre...

Hem deixat per a darrer terme l'ocupar-nos dels davanters. Partit d'una manifestació grisor per a Sastre, que no es va pas entendre gaire amb els seus interiors. De l'Arocha ja n'hem parlat abans.

Dels irundarres, Lluís Regueiro fou el que més es destacà, amb un magnífic servei de bales; sobretot al primer temps, la seva actuació resultà extraordinària; amb el seu company Sagazazu es va entendre molt. No endebades formen l'ala dreta de l'equip irundarra. Sagazazu és un home molt fred, però dotat d'extraordinàries condicions, per bé que en aquest partit no totes sortissin a relleu. Garmendia féu a estones una bona actuació. El tercer gol fou innegablement conseqüència d'una escapada seva.

L'ARBITRATGE

El senyor Martínez es va sortir aïrós. Potser en alguns detalls es mostrà massa minuciós, però en general la seva tasca fou per a satisfacció. Queda el dubte de si el gol argentí no fou entrat per un off-side preliminar; confessem que nosaltres, si l'hi vam veure, però, en tot cas, si existí off-side degué ésser quan Orsi arrebegà la passada, no pas quan rematà la jugada, car fou d'un cop de cap net, sense cap mena de dubtes.

L'àrbitre va donar per acabat el partit uns deu minuts abans de l'hora reglamentària, degut a què l'aigua caiguda amb tanta abundància havia deixat el camp de joc convertit en una llacuna; els homes no podien córrer amb els pesos de la bola, del fang i de l'aigua que portaven al damunt i el partit havia degenerat en un complet avoriment.

Ha estat una llàstima que el temps, generalment tan benigne a la nostra ciutat per a aquestes manifestacions esportives, s'hagi mostrat tan cruel en ocasió de la visita dels argentins, i és lamentable que el partit no pogués ajornar-se a una data ulterior.

VICENTS BERNADES

Erskine-Six
Proveu aquest cotxe i us convencereu dels avantatges superiors d'aquesta marca.

CLUB SEDAN
Ptes. 9.500

CUSTOM SEDAN
Ptes. 10.500

COM VAREN MARCAR-SE ELS GOLS

Els primers a marcar van ésser els argentins i ho feren als onze minuts de començat l'encontre.

Aquest punt no va ésser gaire lluit, car els defensors blau-grana i el mateix Plattko ben poca cosa van fer per evitar-lo. L'autor fou Orsi i l'aconseguí amb una bona capacitat.

Després d'aquest gol el joc va decaure més favorable al Barcelona, però, però, que fins als 30 minuts no vingué l'empat, obra d'Arocha, en rematar una bola que venia de Sagazazu.

El segon gol el mateix Arocha va ésser qui l'aconseguí set minuts després de l'anterior. Va ésser a conseqüència de dues admirables jugades de Garmendia, el qual, després, liurà la bola a Arocha i aquest aconseguí el punt.

El tercer gol vingué cinc minuts abans d'acabar-se la primera part i en fou l'autor Arocha en rematar

Espanya i Itàlia, varen empatar a un gol

El joc fou de baixa qualitat però sobre tot l'equip peninsular va defraudar, el gol l'aconseguien de penalty. En Samitier i en Portes, resultaren lesionats de consideració

Gijón, 22. — Davant d'una concurrència extraordinària que no baixava de 20.000 persones, i havent estat moltes les que s'havien quedat sense poder entrar, ha tingut lloc el partit Espanya-Itàlia, esperat amb gran expectació i que ha acabat amb el resultat d'un a un.

Els equips, a les ordres del suís René Marcat, s'han arreglerat en la següent forma:

Espanya: Zamora, Quesada, Portes, Prats, Garmendia, Echevarria, Adolfo, Goiburú, Samitier, Carmelo i Chirri.

Itàlia: De Pra, Bellini, Calligaris, Pietroboni, Bernardini, Jani, Rivolta, Baloncieri, Libonatti, Rossetti i Levratto.

L'equip italià comença a desplegar el seu joc i esdevé rapidíssim. Els davanters, especialment, s'entenen meravellósament amb un joc precís de passes curtes. El primer perill italià no deu trigar i és així. Jani centra una pilota que havia disputat a Prats; la recull Baloncieri i aquest, en la ratlla de defenses, la lliura a Rivalta, el qual centra però la pilota va fora.

Altra vegada dominen els italians, però En Portes el hi desfà totes combinacions. Hem l'ovaciona.

Per més encertat, però, que estigué Portes, no pot evitar que els davanters contraris el desbarben, ja que Echevarria és nul en la línia mitja. En un atac de la davantera italiana Zamora veu a Rossetti amb la pilota, i quan es prepara per a bloquejar el xut, el jugador italià passa a Libonatti, però Zamora, en un atrevit capbussó li pren la pilota dels peus.

Reacciona l'equip d'Espanya i ataca el marc de Prà, sense resultat positiu, per fallar malament Carmelo Goiburú, als quals el públic esvalota. Samitier executa jugades magnífiques, entre les quals es destaca un cop de cap emocionant.

Als mitjos és Garmendia qui es mostra més actiu i juga amb una gran voluntat.

Van quinze minuts de joc i Goiburú passa a Samitier, preparant-se aquest per a rematar amb el cap, però, volent el defensa Calligari allunyar el perill, toca la pilota amb les mans.

L'àrbitre assenyalà penalty, que, tirat per Quesada, val el gol d'Espanya, als quinze minuts de joc.

Aquest gol sembla desmoralitzar l'equip italià, que per una estona actua amb desencert. L'equip peninsular, però, no s'aprofita per fallar la davantera que no s'entén. Els davanters italians també fallen davant Zamora. Durant aquesta estona de joc ensopit només és digne d'anotar-se un free-kick

un avenç molt ben dut per tota la davantera. En marcar-se aquest gol es produí un aldarull del qual en sortí lesionat el porter argentí.

A la segona part i als vuit minuts de joc, Arocha novament fou l'autor del quart i darrer gol de la tarda, en rematar una passada de Garmendia.

Arbitrava el senyor Martínez, àrbitre argentí, i els equips s'aliniaren com segueix:

Barcelona: Plattko, Walter, Masaguer, Martí, Roig, Carulla, Sagazazu, Regueiro, Sastre, Arocha i Garmendia.

Olimpic argentí: Bosio (a la segona part, Díaz), Didoglio, Paternoster, Orlandi, Evaristo, Zumelzu, Carriacberry, Ochao, Ferreira, Perduca i Orsi.

L'EUROPA HA ESTAT BATUT PER L'ATHLETIC DE BILBAO.

PER 8 A 2

Bilbao, 23. — Ahir a la tarda es va jugar l'anunciat partit entre l'Atlético i el C. D. Europa, de Barcelona.

L'encontre no despertà gran interès, degut a la superioritat de l'onze local, ja que l'Europa, si bé va desentrotillar bones combinacions, els seus davanters no constituïren un veritable perill per a la meta contrària, per falta de xut.

El primer gol fou obra del debutant Mandaloniz, empatant al cap de poca estona Bessit.

Abans d'arribar al descans, l'Atlético obtingué dos nous punts, l'un obra de Mandaloniz i l'altre en transformar un penalty injustificat amb què es castigà l'Europa.

Repré el joc, l'Atlético aconseguí quatre gols seguits, per un de l'Europa, que va obtenir Alcázar.

Moments abans d'acabar l'Atlético obtingué el vuitè i últim gol de la tarda.

El debut de Mandaloniz constituí un èxit, en canvi Juanin fracassà com a mig centre.

Els equips s'aliniaren com segueix: Europa: Oliva, Serra, Alcoriza (a la segona part Bigueres), Gamis, Pelado, Maurici, Pellicer, Bessit, Cros (a la segona part Giorda). Giorda (Iranzo a la segona part) i Alcázar.

Atlético: Blasco, Larrañaga, Legarreta (a la segona part Castellanos), Castaños, Juanin (a la segona part Legarreta).

RESULTATS DELS PARTITS JUGATS DIUMENGE

Espanya-Sabadell, 4 a 0.

COPA CATALUNYA

Tarazona-Alubenes obrers, 3 a 0.

Port Bou-Granollers, 4 a 1.

Palafrugell-Irujo, 5 a 2.

¡Sí.....!
però el
TALBOT
és millor

quen més estretament a Samitier. Els de l'equip d'Espanya, pel contrari, es desinflen i deixen sols els italians que obliguen a la parella Quesada-Portes a emprar-se a fons.

Samitier en una entrada a De Pra és assenyalat fútil. Samitier, però, continua l'atac i desentencen-se dels interiors perquè no l'ajuden per res, avançant individualment i executant un gran cop de cap que fa alçar el públic del seient.

Libonatti tira un gran xut, que toca el pal i successivament, en l'interval de cinc minuts l'atac italià no es mou de davant el marc de Zamora. Tot l'equip peninsular està a la defensiva. Zamora desvia un xut de Baloncieri a córner, que no té conseqüències.

Samitier agafa una pilota, picada per Zamora i avançada, després passa a Adolfo, i aquest li torna arran de mare. Samitier d'un cop de cap la recull, però passa arran del pal. El públic es cèlebrava per la jugada, mentre els italians inicien el contraatac.

En una arrencada de la davantera peninsular, i quan Samitier entrava De Pra, per a rematar una pilota d'Aguirre, arriba el porter italià i cau a terra queixant-se del torrell.

BASCULES
ARQUES
PER A CABALS
PIBERNAT
Parlament, 9 i 11 - BARCELONA

Després de veure si la lesió no li impedirà jugar, ha de retirar-se del camp.

D'acord, els dos capitans, malgrat haver transcorregut el límit de temps fixat per a renovar jugadors, els d'Itàlia accedeixen a substituir a Samitier, i quan mancava un quart per a acabar sortí el davant de la R. d'Irún Errazquin.

Abans d'entrar Errazquin, i quan en l'equip d'Espanya eren només dos jugadors, la davantera italiana marcà el gol de l'empat.

El tret fou superb i Zamora no va poder fer res per a evitar-lo. Va marcar-lo Libonatti, d'un xut fort i ras.

L'equip italià, després d'aquest gol, que decepcionà el públic, tan creixer, i tot feia preveure que, malgrat i no desentrotillar un gran joc, aconseguiria altres gols. Errazquin, però, va impedir-ho amb el seu reforç, i també Zamora, bloquejant un enorme xut de Baloncieri.

A. Sanromá
BALONES
CICLOS-MOTOS
Artículos para Sports

LA MALA ACTUACIO DELS JUGADORS DE L'EQUIP PENINSULAR

Heus ací la impressió que dels dos equips dóna l'informador del nostre col·lega "La Nau".

"Gijón.—Després del partit d'avui, cal reconèixer que l'equip espanyol davant la selecció italiana, ha fet una pobríssima impressió. Pot ben dir-se que era impossible del tot, desentrotillar una pitjor classe de joc en els d'los temps.

Dels italians podríem dir que tampoc han desplegat el joc que se'ns anunciava, però així i tot, foren millors que els peninsulars, puix aconseguiren posar més sovint en perill la porta de Zamora, que no pas els espanyols a la De Pra.

El fracàs de l'equip d'aquests fou particularment ostensible i, només vers el final, varen aconseguir lligar algunes jugades. Els mancà, però, en general, empenya i decisió.

Tant En Prats, com Chirri, han estat fatals i En Carmelo, tan baix de forma, que és de creure que ha estat triat sense que el seleccionador l'hagués vist jugar.

No menys desencertats han estat Adolfo i Echevarria, els quals palesaren llur impotència per a partits d'aquesta mena.

Amb elements així, rares vegades En Samitier s'hi va poder entendre i poca cosa de bo podia fer. Només En Goiburú, va mostrar-se quelcom encertat atacant.

Samitier tingué jugades genials, passades oportunitats i formidables "headings". En el primer temps, féu una jugada que electrificà el públic, puix el sol arrencà i es plantà davant la porta italiana després de burlar a Calligari i llençà un xut fortíssim que De Pra aconseguí rebutjar amb una sensacional estirada. El català fou ovacionat.

En reprendre's el joc, En Samitier donà encara la impressió que sortia a jugar amb tota la fúria, però poc després, quan en aprofitar una centrada d'Adolfo, es llençà per a rematar i el gol semblava quasi segur, va caure violentament lesionat, per una forta puntada que va rebre a la cama dreta. Fou retirat del camp i de moment hom va temer que la ferida no fos de molta importància. A l'hora que telegrafiem, però, havia millorat sensiblement.

Errazquin al cap de deu minuts va sortir a substituir En Samitier; fou en aquest entretemps que els italians aconseguiren l'empat gràcies a una jugada personalíssima de Libonatti.

Els qui sostingueren dignament el pavelló per part de l'equip d'Espanya fou el tercer defensor, però d'una manera especial En Quesada, del qual pot dir-se que ha estat l'heroi, com també En Zamora, que a les acaballes es mostrava menys segur.

En Portes també havia fet una gran actuació durant la primera part. Després del descans, se'l veié visiblement ressentit d'un cop intencionat que havia rebut, i malgrat això, l'home bregà amb el mateix entusiasme d'abans. Acabà el partit totalment exhaust, i fou precisat allitar-lo i reclamar els serveis d'uns facultatius, puix la febre i el seu estat de postoració alarmaren les persones del seu voltant.

A l'esforç notable del tercer defensor cal afegir-li també el de Garmendia, en el qual, però, hom ha observat una davallada vers l'acabament, potser conseqüència de l'excés de durada de la tasca desentrotillada.

En total, el conjunt espanyol pot qualificar-se, sense embuts, de dolent. Hom no recorda un fracàs tan rotund com aquest, car a despit de no haver mancat als jugadors els ànims i l'entusiasme del públic, no varen sa-

ber refer la seva moral tan desfeta, conseqüència del poc que s'entenen.

Com hem dit abans, els italians no jugaren pas el que hom preveia, però així i tot, es mostraren superiors als espanyols. Les seves línies donaren més rendiment, i en elles s'aprecià un conjunt bastant millor, i, sobretot, s'hi veié una tàctica més apropiada. A no ésser la portentosa defensiva del porter i backs espanyols, és probable que Itàlia hauria guanyat aquest match.

De Pra, Bernardini, Baloncieri, Levratto i Libonatti actuaren d'una manera excel·lent, i de l'empat aconseguí en són ben mereixedors.

L'àrbitre del suís Mercet, pot qualificar-se de molt encertat, i uns i altres l'aplaudiren com a bo. És un àrbitre de primera fila.

El resultat i la manera que jugaren els espanyols, causà una viva decepció popular, acuant-se el seleccionador d'haver presentat elements com Chirri, Carmelo, Prats i Echevarria, que estan excessivament baixos de forma.

LES LESIONS DE SAMITIER I PORTES

Gijón, 23. — En el partit internacional de futbol celebrat ahir tarda al camp del Molinón entre les seleccions d'Itàlia i Espanya, resultaren lesionats el davant centre, Samitier, i el back Portes, de l'equip peninsular.

Tots dos fan llit.

La lesió de Samitier sembla que no té la importància que es va creure en els primers moments. Es tracta d'una forta contusió, amb vessament sinovial, al genoll dret, i la curació del qual requerirà que Samitier reposi durant algun temps.

La lesió de Portes presentà en els primers moments caràcters alarmants.

Es tracta d'una forta contusió a la regió epigàstrica, que féu temer que es declarés una peritonitis. Afortunadament sembla que els temors no són justificats, puix que l'estat de Portes aquest matí era satisfactori.

EN SAMITIER NO PODRÀ JUGAR DIUMENGE?

EN PORTES, CAMI DE BARCELONA

Gijón. (Per conferència a les set de la tarda).—Samitier està millor. Tanmateix sofreix una forta contusió a la ròtula esquerra, la qual li impedirà de jugar diumenge vinent.

En Portes ha millorat així mateix. Malgrat haver passat una nit no gaire tranquil·lit, avui ha desaparegut la febre. Això allunya el perill d'una peritonitis que es presentava amenaçador, de resultes d'un cop fortíssim rebut al baix ventre.

Si no es presenta cap complicació, demà, a les set del matí, marxaran ell i En Zamora, en automòbil, cap a Santander, per tal d'agafar el ràpid que arribarà a Barcelona demà passat a dos quarts d'onze del matí.

EN BERRAONDO HA DIMITIT EL "CARREC" D'ENTRENADOR

Gijón.—Es confirma que el senyor Berraondo ha reitrat als del Comitè Nacional la dimissió del seu càrrec de seleccionador únic.

Hom diu que ja abans de l'encontre, dissabte al vespre, va anunciar que en l'esdevenidor declinava la missió de formar els equips de selecció; ahir, després del partit del Molinón, i davant les moltes censure que va originar l'actuació de l'equip peninsular, confirmà una vegada més el seu propòsit dimissionari, anunciant que era irrevocable.

¡Sí.....!
però el
TALBOT
és millor

L'OPINIO DEL SELECCIONADOR ITALIA

"La Noche" d'ahir atribueix al seleccionador italià les següents declaracions:

"El equipo español no me ha gustado. Han jugado mal los delanteros y especialmente los extremos. Si yo hubiera sido seleccionador del equipo de España, la delantera habría sido la del F. C. Barcelona.

Los que más me han gustado han sido Quesada i Zamora."

OLIS MINERALS D'ALTA QUALITAT PER 'AUTOMOBILS, MOTORS I MAQUINARIA GENERAL
G. Poesel Casamitjana - Ronda de Sant Para, 21 - Tel. 1016, 1073 S. r.

BOXA

EL CAMPIONAT AMATEUR

Dissabte passat a l'Iris Park, en les eliminatòries dels campionats de Catalunya, categoria amateur, corresponents als pes lleuger, s'obtingueron els resultats següents:

López venç a Blai, per abandonament.

Orio a Navarro, per inferioritat.

Puig a Belmonte, per punts.

Montalbo a Pérez, per punts.

Carrasco a Ossorio, per abandonament.

Brú a Lázaro, per punts.

Muñoz a Pujol, per punts.

Oñic a Cifesa, per abandonament.

Vilanova a Núñez, per punts.

Forcadell a Vilà, per desqualificació.

Navarro a Mir, per abandonament.

Martínez a Mas, per punts.

Sans a Batet, per punts.

A HONOR

D'HILARI MARTINEZ

Vista la impossibilitat de celebrar una reunió amateur en el seu local social, per estar prohibides les reunions amateurs mentre dura el campionat, el Poble Boxing Club ha decidit obsequiar el seu consoci Hilari Martínez amb diversos actes que tindran lloc dissabte i diumenge vinent, consistents en una funció teatral, concert, ball, xampany d'honor i lliurament de les insignies del club a l'homenajat.

CICLONE CONTRA BARTOS

La data d'aquest match que s'ha de celebrar a Madrid ha sofert un ajornament a causa d'una lesió que es va produir Ciclon tot entrenant-se.

El match se celebrará segons els projectes dels organitzadors a principis del mes vinent.

El centre galic ha anunciat que per aquest motiu ajornava diversos homenajes que pensava dedicar a Bartos.

Bartos encara que fill de pares navarresos i educat esportivament a Barcelona, va néixer a Galícia, la qual cosa ha motivat que molts dels oriünds d'aquell país, regin en ell una legítima glòria local.

BRU SEQUEIX TRIOMFANT A VALENCIA

En la reunió celebrada dissabte a València, Bru, que ha resultat valencià i que els seus paisans no saben on posar de tan alt, va vèncer a Gifan per abandonament en dos rounds.

La vetllada, en la que a més a més Olós va vèncer a Romani per k. o. en tres repeses, va resultar sense interès.

KLAXON

LES MILLORS I AUTÈNTIQUES
BOCINES ELÈCTRIQUES
DIFFERENTS MODELS I PREUS
CASA CENTRAL EN PARÍS
AGENCIAS AUTÈNTIQUES EN LA
VENDA A ESPANYA
CLANIS 102-BARCELONA

PLAZA VINDRA A BARCELONA

Segons llegim a la premsa del nord Víctor Plaza, el darrer adversari de Vitrià, en vista de l'èxit que va obtenir la setmana passada al Nuevo Mundo, ha acordat establir-se a Barcelona. Segons les manifestacions que ha fet a "Excelencia", Plaza, té sis combats emparaulats amb l'empresa del trust per disputar-los a la nostra ciutat.

ALIS I ISIDORO VENCEDORS A SANT SEBASTIA

Amb una gran entrada va celebrar-se dissabte passat a Sant Sebastià l'anunciada reunió pugilística a base dels matches Isidoro-Thomas i Alis-Vauclard.

En els matches preliminars d'aquesta reunió l'excel·lent pes lleuger català Martínez Forti, va fer una acuradíssima exhibició del seu bell estil vençent a Jim el Zaid per punts i recollint el públic nombrosos aplaudiments.

El tercer encontre de la vetllada a càrrec d'Isidro i Thomas, va valer al primer esmentat un triomf per k. o. al segon round després d'un k. d. de sis segons.

En el darrer match, Alis fou opoñat a Vauclard. Arbitrà aquest match Paulino Uzcudun. El combat agraia moltíssim. El francès, que havia anat a terra per vuit segons al sisè round, abandonà a la repesa següent després d'haver rebut una severa correcció.

DEPLORABLE REPARICIO DE HARRY PERSSON

El boxador suec Harry Persson, que va reparar-se darrerament a Estocolm després d'una llarga temporada d'allunyament del ring, va fer una deplorable exhibició davant l'anglès Charlie Smith.

L'arbitre d'aquest combat es va veure obligat a desqualificar els dos boxadors per manca de combativitat.

MURALL - VITRIA

Ha estat signat el combat que ha de posar Vitrià davant del lluitador Teodor Murall, aquest boxador que, malgrat la legalitat d'una decisió oficial, per als aficionats continua essent el campió d'Espanya del pes galí.

Essent Vitrià, després d'haver nockutat González, el més qualificat per a disputar a Murall el campionat nacional, no cal remarcar que per als aficionats, el dia que es disputi aquest interessant combat, el campionat d'Espanya estarà en joc, moralment.

PILOTA BASCA

LES MATINALS DEL BASCONIA

Al Frontó Principal Palace, diumenge al matí, el Club Basconia va celebrar els acostumats partits entre els seus socis.

Primerament jugaren Marín-Portabella, amb distintiu vermell i Steegmann (A.)-Ariz, blaus, guanyant aquests per tres punts de diferència, després d'una lluita en la qual, pogueren lluir-se fora el saquer vermell contrastant el joc del davant blau.

Jugaren després a mà J. M. Hernández-Ríos, vermells i Giralt-Abad, blaus. Els disputaren tots els punts amb gran entusiasme i amb un partit molt renyit s'arribà a igualar a 24, decidint-se el punt del triomf pels blaus, si bé, després del joc desenrotllat igual mereixedors de vèncer eren els uns com els altres.

També el partit que seguí i que fou a pala es distingí per la igualtat de forces dels quatre contendents. Igualment s'arribà a l'empat a 39 decantant-se la victòria pels vermells. Eren aquests Arbelaiz-Iñarra i els blaus Iñiguez-N. Hernández.

S'havien d'enfrontar Echevarria-Bargunyó, vermells i Rigau-Rovira, blaus, però per indisposició d'aquest darrer, el substituí Sagasti, jugador professional del seu contrari Echevarria. Començà la lluita apuntant-se els blaus els tres primers punts per unes fallades de Bargunyó i així conseguiren la davantera de vegades amb cinc punts d'avantatge fins al 19 en que es produí el primer empat, repetint-se en els punts 20, 22, 23, 25 i 26, en el qual tombà definitivament el partit degut a que Echevarria cobria tota la canxa i que a més Bargunyó s'anà posant més segur. Quan aquests s'apuntaren el 40, els blaus havien quedat al 33.

FRONTO PRINCIPAL PALACE (Professionals)

Larruscain I i Ezenarro II, de vermell, contra Ramos i Goitia, blaus, foren els protagonistes de l'encontre jugat dissabte a la nit. Sortiren Larruscain del quadro 10 i mig i Ramos del 9.

Unicament es veié joc animat en els llocs davanters, car tant Ezenarro com Goitia no donaren cap llum a llurs respectius papers. Larruscain, de qui podem dir sense exageració que es troba en l'actualitat en el cim de la glòria pilotística, feu veritables meravelles amb la "cesta" i si bé Ramos procurà contrarestar els seus atacs, després de dotze igualades en els discs, la victòria va correspondre definitivament als de la faixa vermella per quatre punts.

Tot seguit, Echave i Iriondo, vermells, guanyaren a Aranci i Celaya, blaus, per 40 a 35.

Un nou triomf de Joaquim Irigoyen fou el partit d'ant entre els germans Cazalis, que sortiren del quadro 11 i l'artista filharmònic i Gómez, amb sortida del 10 i mig.

Va aparèixer el dner a la par, puix els intel·ligents no s'atreïren a fer pronòstics respecte als probables vencedors.

A partir de l'empat a sis, s'anà accentuant progressivament el domini personal d'Irigoyen, el qual aconseguí aviat rendir la parella vermella d'unes finals pròpies del seu estil i d'unes dures pilotes trameses a la saga.

Cazalis II estigué poc afinat i fins i tot, cosa rara en ell, perdé jugades de bot prompte, que són la seva especialitat. El seu germà, cap a la darrera desena, per no desentonat del company, no en donà una de bona, i així precipitaren el desenllaç de la partida.

El marcador quedà 27 per 40 favorable als blaus, resultat que de bon tros no està d'acord amb la qualitat dels Cazalis, extremadament apàtics tota la nit.

El públic, d'una fàcil prou expressiva, feu arribar a llurs oïdes la seva disconformitat, i és de creure que això esperonarà els dos pilotes a cercar la rehabilitació a la primera oportunitat.

Jugaren després Sagarreta i Uriarte, vermells, contra Caraga i Celaya, blaus.

Sucumbiren els primers per 20 a 40.

CURSES DE CAVALLS

INAUGURACIO DE LA TEMPORADA DE PRIMAVERA A L'HIPÒDROM

El temps va deslluir molt la primera reunió de la temporada que tenia lloc abans d'ahir a l'Hipòdrom. La concurrència fou poc nombrosa i les proves hípiques se'n ressentiren en forma prou ostensible.

L'esforç de la Societat de Curses de Cavalls és de creure que trobarà la compensació deguda en les properes reunions.

En la de diumenge s'obtingueren els següents resultats tècnics:

Premi Cornellà.—1.900 metres.—2.000 pessetes (cursa de venda): Primer, "Gran Viña" (Lewis); segon, "Ersée" (Gibert); tercer, "Soba" (Chavarrías). Temps, 2 m. 16 s. 2-5. Apostes, guanyador, 10'50 pessetes.

Premi Adolfo Botin.—2.000 metres.—1.250 pessetes (militar-llisa). Primer, "Mariani" (Coello); segon, "Antífic" (Ripoll); tercer, "La Fleuse" (Talavera). Temps, 2 m. 47 s. 4-5. Apostes, guanyador, 12'50 pessetes.

Premi Cerdana.—1.600 metres.—4.000 pessetes. Primer, "Le Butari" (Diez); segon, "Louveciennes" (Gibert); tercer, "Wonderful" (Chavarrías).

varria). Temps, 1 m. 48 s. Apostes guanyador, 23'50 pessetes. Collocats, 9 i 10 pessetes.

Premi Bisnosa.—1.600 metres.—2.500 pessetes (handicap). Primer, "Why Not" (Gibert); segon, "Grand Place" (Chavarrías); tercer, "Brownie" (Ortiz). Temps, 1 m. 47 s. 1-5. Apostes guanyador (quadra Bertrand), pessetes 8'50. Collocats, 9 i 9'50 pessetes.

Premi Besós.—2.800 metres.—2.000 pessetes (tanques). Primer, "Fleur de Munió" (Diez); segon, "Stargate" (Chavarrías); tercer, "Ederra" (Lewis). Temps, 3 m. 47 s. Apostes guanyador, 20 pessetes. Collocats a pessetes 7'50 i 23'50.

NATACIO

EL CONCURS DEL C.N. ATLETIC

A la platja del Club de Natació Atlètic va celebrar-se diumenge, a despit del mal temps i del no molt bo estat de la mar, que estava molt bruta i un xic espolada, la sisena jornada del sisè Concurs d'Hivern de natació i atletisme, que ja hagué de suspendre's en el seu dia.

La classificació de les proves realitzades, fou:

- Salt de trampolí, sense impuls:**
1. M. Juvillà, 3'40 m.
 2. Ribera, 3'39 m.
 3. Martínez, 3'35 m.
 4. Artigues, 3'30 m.
 5. Tels, 3'29 m.
- 100 metres over, senzill:**
1. Artigues, en 1 m. 36 s.
 2. M. Juvillà, en 1 m. 43 s.
 3. Avellán, en 1 m. 56 s. 2-5.
 4. Bonemaim, en 2 m.
 5. A. Juvillà, en 2 m. 7 s. 1-5.
- Classificació general**
1. Artigues, 261 1-2 punts.
 2. Ribera, 229.
 3. M. Juvillà, 220 1-2
 4. Sierra, 216
 5. Tels, 192
 6. Gurrea, 184.
 7. Bonemaim, 180.
 8. A. Juvillà, 174 1-2
 9. Zaragoza II, 171
 10. Avellán, 150
 11. Martínez, 113

RUGBY

EL MATCH LONDRES-PARIS ES GUANYAT PELS PRIMERS PER 14 A 11

Paris, 22.—En el match de rugby la selecció del comtat de Londres ha guanyat l'equip de París, per catorze punts a onze. L'encontre, al qual assistiren els avions Costes i Le Brix, fou presenciat per una gran multitud.

N. de R.—Aquest encontre, com tots els que anualment vénen jugant els dos equips parisenc i londinenc, era esperat amb molta expectació entre l'afició parisenc.

Aquest match és el 1 que han jugat els dos equips, dels quals París n'ha guanyat set i Londres, amb el diumenge, cinc.

REM

LES ELIMINATORIES DE PREPARACIO OLIMPICA

Diumenge passat, a les onze del matí, va celebrar-se la primera eliminatòria de la segona tanda de regates que organitza el Club Marítim.

Varen participar en aquesta prova els dos equips guanyadors de la primera tanda, i l'equip Otin, campió peninsular en outrigger a quatre remers.

Els resultats tècnics foren els següents:

1. "Doris", tripulat pels senyors En Lluís Otin, En Jaume Campa, En Francesc Tarrats i En Joan Català; timoner Llamarc.
2. "Ulises", tripulat pels senyors En Jaume Giralt, N'Eliseu Morales, En Leandre Coll, i En Josep Muntanyola; timoner Martínez.
3. "Sedó", tripulat pels senyors En Ricard Riera, En Víctor Guillem, En Francesc Beringue i En Francesc Martí; timoner, Oliver.

El primer porta, per tant, un avantatge de 9 s. 3/5 sobre el segon classificat i de 15 s. 2/5 sobre el tercer.

L'equip arribat en segon lloc porta un avantatge de 6 s. 1/5 sobre el darrer.

Des de bon principi de la regata, va ja imposar-se l'equip.

Com de costum, el vinent dijous serem més extensos sobre aquestes proves.

OTIN, CLASSIFICAT PER ANAR A TOLOSA

El Club Marítim va celebrar diumenge eliminatòries entre els equips Otin i Riera per a designar al que tingui de representar l'esmentat club en les properes regates internacionals que estan convocades per al dia 6 de maig a Toulouse.

L'equip arribat en primer lloc va ésser el de l'Otin, que va quedar, COPA PRIMAVERA

Sembla que obtindran bon èxit les regates que el vinent diumenge, dia 29, tindran lloc al nostre port, organitzades pel Club de Mar, per delegació de la Federació Catalana de Rem.

Sabem que han estat encarregades unes artístiques medalles com a premi, a més de les copes que durant aquesta setmana estaran exposades a la Rambla, tantament amb l'encertat cartell del nostre amic senyor Barba.

Els que desitgin fruit de totes les regates, dimarts, dijous i divendres, de dos quarts de vuit a dos quarts de nou del vespre, a la Secretaria de la Nova Entitat de Rem, carrer d'Arriau, número 1.

BASKET-BALL

CAMPIONAT DE CATALUNYA

Els resultats dels partits de diumenge fou el següent:

Grup A.—Layetà S. C., guanya al Patrie per 19 a 18 punts, al camp del Patrie i sota l'arbitratge d'Estany.

Els equips eren integrats de la següent manera:

Layetà.—Pla, Ginés (segona part Romeva), Muscat, Guix, Cardó, Aulés, Canal, Manuier, Olivé i Arnaud.

Dels segons equips guanya Layetà per 12 a 13.

El Martinec és vençut pel Barcelona per 18 a 4, al camp Unió Cristiana Joves, i arbitrà Manén.

Els equips eren formats així:

Martinec.—Pérez, Ballvé, Pidal, Elisa i Gatell.

Barcelona.—Alberich, Cardús, Carbonell, Modrego i Deola.

Dels segons equips, el Barcelona guanya per 34 i el Martinec per 5.

El partit Europa-Tiberghien (primers equips), fou suspès per no estar el terreny en condicions.

Dels segons equips l'Europa guanya per 14 a Tiberghien per 1.

Arbitrà Trabal i es féu al camp de l'Europa.

El partit del Sans-Gràcia (primers equips) fou suspès per no estar el camp de joc en condicions.

Dels segons equips el Sans guanya el Gràcia per 10 a 7.

Arbitrà Sanchis al camp del Sans.

Grup B.—L'Espanyol guanya a U. C. Joves per 60 a 9, al camp del primer. Arbitrà Bosch.

Els equips eren:

Espanyol.—Carreres, Doménech, Rodríguez, Catarineu i Colomer.

U. C. Joves.—Mari (E.), Soy, Viladach, Mitchell i Mari (S.)

Dels segons equips l'Espanyol guanya per 32 a 7 a la U. C. Joves.

MOTORISME

LES REGATES DE REGULARITAT PER EMBARCACIONS A MOTOR

Malgrat la pluja que caigué tot el matí, se celebrà l'anunciada prova de regularitat, per tal d'optar a la copa oferta per l'ex-president del Club Marítim, senyor Josep Larrañaga.

A poc més de les onze, dotze dels 16 yachts inscrits prengueren la sortida davant del Club i anaren fora del port, on, a cosa d'una milla i mitja, en direcció a S. E. s'havien llançat les boies a la deriva.

Mentre alguns navegaven ben enfora, altres, més sortosos, trobaven el camp de boies després de més d'una hora de navegar a 300 metres de la platja, prop de la farola i després de maldar una bella estona les pescaren per aquest ordre: "Esmeralda", "Conxa", "Corredisses", "Trieu-trieu", "Turisca", etc., etc.

Un cop hissades les boies a bord, els yachts tornaren al lloc de sortida, al davant del Club, i un cop fets els següents càlculs s'establí la classificació general com segueix:

Guanyador de la copa Larrañaga, el yacht "Corredisses" (motor, Ibèria), del nostre company Josep Elias, qui anava amb els senyors Francesc d'Argila i la seva bella muller Trini.

OCASIO LIQUIDEM

PROCEDENTS DE FALLIDES

	Ptes.
Pintes curtes	una 0'15
Pintes llargues	una 0'20
Mocadors	un 0'10
Lligacamer	una 0'20
Sabons	la pastilla 0'10
Elastics	el parell 0'50
Aracades	el parell 0'15
Agulles de pit	una 0'15
Collarets	un 0'25
Raspalls	un 0'15
Portamonedes	un 1'00
Botons puny des de 2 pts.	a 0'50
Quina	el flascó 1'00
Llocó	el flascó 0'50
Fulles d'afaitar	una 0'05
Pòlvors	el paquet 0'10
Llibretes	dues 0'05
Llapis	dos 0'05
Ganivets de taula	un 0'10
Tisores	una 0'40
A més altres diversos articles a preus de ganga.	
Revenedors i Piraires aprofiten l'ocasió	

La Comercial Catalana

TALLERS. 48

ELS AVORRITS DE SA

BLENORRAGIA

creient-la Incurable

Recorren a les antiques i aegres Espectaculats Paradell Assalt 28

París, Restaurant Espanyol

OASABORRAS
Faubourg Montmartre, número 1 París

Inaugurat el nou saló-menjador
SALONS DE TE

Per a menjar bé, a París, i prendre l'última galleta, cal frequentar la CASA BORRAS. Visiten-nos i veureu mateix ens recomanarem. Culina espanyola esmerada. Hom parla l'alemany.

21; segon premi, objecte d'art, al "Conxa", de Miquel Sans; tercer, un altre objecte d'art, al "Turisca", de Jaume Roure; quart, medalla d'or, al "Trieu-trieu" de Genar Vergara; cinquè, medalla d'argent, a l'"Esmeralda", d'Antoni Fabregat; i després "Inés", de Baldri Danés; "Amic", de Joan Ventosa i Calvell, i "Laya", de Josep Sunyol.

Quatre yachts tornaren sense haver pogut trobar les respectives boies.

LA VIDA RELIGIOSA

Sants d'avui.—Sant Fidel de Sigmaringa, màrtir, Sant Gregori, bisbe de Grunada, Sant Sabas i Sant Daniel, màrtirs.

Quaranta hores.—Església de l'Esperança, de dos quarts de set del matí a dos quarts de vuit de la tarda.

Comunió reparadora.—Església dels Pares Franciscans.

Cort de Maria.—Avui: Nostra Dona del Remei, a Sant Jaume, a la Concepció o a Santa Maria del Mar. Velles en sufragi de les ànimes del Purgatori.—Torn de Nostra Dona de la Mercé.

LA FESTA DE SANT JORDI A LA CATEDRAL

Amb tota esplendor fou celebrada en la Seu barcelonina la festa de Sant Jordi. Durant tot el matí se celebraren misses a la capella del Sant, la qual estava adornada i esplendídamment il·luminada.

A dos quarts d'onze començà l'ofici solemne. Fou celebrat pel canonge doctor Llovera, assistit pels beneficiats, reverends Castellort i Alegret. Executà una inspiradíssima missa la Capella de música que dirigeix el mestre Sancho Marraco. Totes les misses foren oïdes per una gran gentada.

Tot el matí la Seu es veié plena de fidels que anaven a retre homenatge al gloriós Patró de Catalunya.

EL NUNCI DEL SANT PARE A GIRONA

Divendres, a les vuit del vespre, arribà a Girona el Nunci del Sant Pare, monsenyor Tedeschini, acompanyat del bisbe d'Eivissa, P. Huix.

La ciutat el va rebre molt afectuosament. Molts balcons estaven embandats.

El Nunci fou rebut a la plaça de la Constitució per les autoritats, comissions i una gran gentada.

El bisbe doctor Vila Martínez va donar-li a besar la Veracreu.

Després va cantar-se un "Te-Deum" a la Catedral i, acabat, el Nunci va donar la benedicció als fidels que emplenaven el temple.

Tot seguit va celebrar-se una recepció al palau bisbal, on pronunciaren eloqüents discursos el Bisbe i el Nunci, els quals foren molt aplaudits.

Dissabte, monsenyor Tedeschini va celebrar la missa a la capella del palau, i després va visitar la Catedral i l'ex-col·legiata de Sant Feliu, on va resar davant el cos del bisbe màrtir.

El Nunci va fer grans elogis de les obres d'art que es conserven en els dits temples.

El mateix dia va esmorzar amb les autoritats al palau bisbal, i el diumenge va invitar els rectors de les parròquies de la ciutat.

Monsenyor Tedeschini va sortir diumenge, amb l'express de la tarda, cap a Barcelona, acompanyant-lo fins a l'Empalme el bisbe doctor Vila Martínez.

El comiat fou també afectuosíssim. El bisbe adreçà un extensiu telegrama al cardenal secretari d'Estat, a Roma, assabentant-lo de la magnífica rebuda del poble de Girona al Nunci i implorant la benedicció apostòlica.

El bisbe doctor Huix va sortir cap a Vich, dissabte al matí, després d'haver celebrat la missa a l'església del Sagrat Cor.

—El diumenge al matí, el Nunci celebrà la missa de Comunió general a l'església de les Adoratrices.

A BARCELONA

Diumenge a la tarda va tornar en aquesta ciutat. Acudiren a rebre'l a l'estació el bisbe, doctor Miralles; el secretari de cambra del bisbat, senyor Francesc Ortega de la Lorena; els economs de Bellem i Santa Anna i diverses personalitats.

En l'automòbil del nostre senyor bisbe, el Nunci va traslladar-se al Palau bisbal.

Monsenyor Tedeschini estava una mica fatigat de les carreres jornades. El seu secretari P. Gamara va dirigir-se a la residència dels Redemptoristes.

Ahí monsenyor Tedeschini va assistir als cultes que se celebraren a la capella de Sant Jordi de la Diputació.

El Nunci romandrà uns qu

SENYORA ELEGANCIA DISTINCIO ECONOMIA

les obtindreu comprant els vostres
vestits en aquesta casa

O P O R T U N I T A T S

Georgette seda 50 colors, a. .	Ptes. 10'00	metre
Crespons estampats, tot seda, a	" 10'50	"
Crespó seda natural, bona qualitat, a	7'50	"
PONGES, estampat, a . . .	" 5'75	"

La Física

P O R T A F E R R I S S A , 2 3